శ్రీ మాతారవిందుల
గురించి
శ్రీ అరవిందుల ప్రవచనములు

(2-వ భాగము)

శ్రీ అరవిందులు

INSTITUTE OF HUMAN STUDY
మానవ పఠన సంస్థ
ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయ క్యాంపస్
హైద్రాబాదు-7

శ్రీ మాత

శ్రీ మాతారవిందుల
గురించి
శ్రీ అరవిందుల ప్రవచనములు

(౨–వ భాగము)

(Sri Aurobindo on Himself and on the Mother)

అనువాదకులు:

సి. నారాయణరెడ్డి

First published :
February 21, 1968

Publishers :
Institute of Human Study
Osmania University Campus
Hyderabad - 7

Price Rs. 1–50 P.

Printed at
Shivaji Press, Secunderabad

శ్రీ మాతారవిందుల గురించి
శ్రీ అరవిందుల ప్రవచనములు

విషయ సూచిక

శ్రీ మాతారవిందుల గుఱించి శ్రీ అరవిందుల ప్రవచనములు

1–వ అధ్యాయము

ప రి ణా మా ధి నే త లు

పరిణామ పురోగతియందు గుప్తసాహాయ్యకులు

1

ప్ర :– సృష్టి ప్రారంభ మైనప్పటి నుండి మీరును, శ్రీమాతయు, పృధ్విపై నుంటిరని చెప్పబడుచున్నది. ఇన్నికోట్ల సంవత్సరములుగ మఱుగుపడి మీరేమి చేయుచుంటిరో దయయుంచి చెప్పండి. "మఱుగు" అని నేను చెప్పుటకు గల కారణ మేమన, మీరీజన్మమునందు మాత్రమే ప్రపంచమునకు మీ నిజస్వభావమును మీరు చూపెట్టుచున్నారు.

జవాబు :– పరిణామగతిని ముందుకు నడిపించు చుంటిమి. 25–5–1935

2

ప్ర :– దయచేసి, ఈ విషయమును, ఇంకను కొంత ఎక్కువ విశదముగ తెలుపుడు.

జవాబు :– మానవ చరిత్ర నంతటిని వ్రాయుటయని, ఈప్రశ్న కర్థమగును. పరిణామగతిని ముందుకు కొనిపోవుటకు ప్రత్యేక మైన అవతరణలు యుండునట్లుగనే, ఒక్కొక్క దశనుండి యేదో యొక మార్గమునకు ముందుకు పోవ సాహాయ్య పడుటకు, దైవాంశ యేదోయొకటి, సర్వదా యుండునని మాత్రమే నేను చెప్పగలను. 26–5–1935

అవతార రహస్యము

ప్ర :- "మాదినదిన సాధనలలో దివ్యావతార మహారహస్యమును వ్యక్త పఱచుటకే మేము ప్రయత్నించు చున్నాము" అని శ్రీమాత వచించినది. దీని అర్థమేమి. ?

జవాబు :- మానవ శరీరమునందు దైవము అభివ్యక్తము కాగలదని, అభివ్యక్తమగు చున్నాడనుట నిజమని తెలుపుటయె మా నిత్య జీవితాచరణ కర్థము.

దివ్యవ్యక్తియొక్క అభివ్యక్తము

ఇంతటి సులభ-సామాన్య విషయమును నీవు అర్థము చేసికొనలేవనుట ఆశ్చర్యము: ఏలయన, ఈ యోగము యొక్క ఉద్దేశ్యమంతయు సర్వదా అంతే. నైర్వ్యక్తిక దైవమును సాధించుటచే కలుగునది, ఆంతరికానుభవము, లేదా ఇంకను అధికముగ కాగల్గితే, ముక్తి మాత్రమే: పూర్ణ దైవముయొక్క క్రియాశీలత లేనిది, ప్రకృతి యంతయు రూపాంతర మొందదు. నైర్వ్యక్తిక దైవానుభవమే చాలినట్లైతే, శ్రీమాత ఇక్కడ నుండదు, నేను కూడ, ఇక్కడ నుండను.
15-9-1936

మానవుని కలియుటకు దైవము తన్నుదా మఱుగు పఱచుకొనుట

ప్ర :- శ్రీమాతృ శారీరక-చేతస్సునందు అతిమస్సు స్థాపింపబడి యుండలేదేని, అందుకు కారణము, మావలె ఆమె, అందుకు సిద్ధముగా లేకపోవుటచేత కాదు; కాని, ఆమె అట్లు చేయవలెనన్న, సాధకుల యొక్కయు పృథ్వియొక్కయు భౌతికమును కొంతవఱకు మొదలు సిద్ధపఱచ వలసి యున్నది. కాని కొందఱు దీనిని తప్పు విధమున అర్థము చేయుదురు; ఆమె ఇంకను పరిపూర్ణ సిద్ధిని పొందనందున, అతిమనస్సు ఆమెయందు స్థాపితము కాలేదని వారు నమ్ముదురు. నేను చెప్పునది నిజమా ?

జవాబు :- పూర్తిగా నిజమే. ప్రారంభమునుండి అతిమనస్సు నందే మేము భౌతికముగా జీవించి యుంటిమేని, మాదరి కెవ్వరు చేరియుండలేరు, మఱెట్టి సాధన కూడ జరిగి యుండదు. మానవునికిగాని పృథ్వికిగాని మాతో సంబంధ ముండగల ఆశయే ఉండెడిదికాదు. అట్లయ్యునుకూడ, శ్రీమాత స్వీయచేతస్సులో సుండుటకు బదులు నిమ్నచేతస్సులోనికి దిగజారవలసి యున్నది, లేనిచో, "ఎంత దూరము,

ఎంత కఠినముగ నున్నావు. నన్ను నీవు ప్రేమించుటలేదు, నీనుండి నాకేసాహాయ్యము కూడ అందుటలేదు" అని, ఏదేదియో, చెప్పుటకు వారు ప్రారంభింతురు. మానవుని కలియుటకు దైవము తన్నుదా మఱుగు పఱచు కొనవలెను.

అభివ్యక్తమునకుగా సిద్ధపఱచుట

అవును, అదినిజమే, పృథ్వీచేతస్సును, భౌతికము వఱకు అతిమనస్సు యొక్క అభివ్యక్తము కొఱకు, సిద్ధపఱచుటయే జరుగు చున్నది, అందుచేత నా యొక్కయు శ్రీమాతయొక్కయు భౌతికమును మాత్రమే సిద్ధపఱచుట గాదు.

అతిమనస్సు, మా భౌతికములోనికి ప్రవేశించినదన సర్వభౌతికములోనికది ప్రవేశించినదనుటయే; అందుచే, సాధకుల యందది అభివ్యక్తము కాదనుటకు కారణము లేదు. 15-9-1935

యుగాంతరముల పని

1

ప్ర :- "సంభాషణలు" అను పుస్తకమునందు శ్రీమాత ఇట్లు వచించినది- "మనమండఱము పూర్వ జన్మములలో కలిసి....దైవముయొక్క విజయమునకు, యుగయుగములుగా పనిచేసితిమి". ఇక్కడికి వచ్చి, ఇక్కడ వసించు వారికందరికి, ఈ సత్యము అన్వయించునా ? ఇక్కడికి వచ్చి వెనుకకు పోవువారి విషయమేమి ?

జవాబు :- వెళ్ళిపోయిన వారుకూడ ఈ వర్గములో నుండిన వారే, ఇంకను యుండగలవారే, ఆత్మ. అన్వేషించు ప్రధాన సత్యమునందు. తాత్కాలిక అభ్యంతరములు విభేదమును కలిగించవు. 18-6-1933

2

ప్ర :- ''దైవ విజయమునకు యుగయుగములుగా పనిచేసినది'' ఏ విధమున ? ఇంతవఱకు నెఱవేఱిన దేది ?.

జవబు :- అజ్ఞాన బంధమునుండి, పృథ్విపై మూర్తిమంతమగు చేతస్సు కడపటికి బహిర్గత మగుటయె, విజయము. అధ్యాత్మ పరిణామముచే, యుగయుగముల ద్వారా, ఈ కార్యము సిద్ధపఱుప బడవలసి యుండెను. స్వాభావికముగనే, ఇంతవఱకు ప్రారంబమునుండి జరిగిన పని, వలననే, గత ఆధ్యాత్మిక ప్రయత్నము,

అనుభవములు సిద్ధపఱుప బడినవి. ఈ కారణముగనే గమ్యమును చేరగల ఈ కడపటి ప్రయత్నము సాధ్యము కావింప బడినది. 18-6-1933

నీలివర్ణ పతాకమునకు గల అర్థము

నీవు తెలిసికొన తలంచిన నీలివర్ణ పతాకమనగా, తెల్లని పద్మపుష్పముగల పతాకమే యని నేను తలంతును, అయితే అది శ్రీమాత పతాకమే: ఏలయన తెల్లని పద్మము ఆమెయొక్క చిహ్నము, ఎర్రని పద్మము నాచిహ్నము, పతాకము యొక్క నీలివర్ణము, కృష్ణుని వర్ణము: ఇది, ఆధ్యాత్మిక, లేక. దివ్యచేతస్సును సూచించును ఈ దివ్య చేతస్సు పృథ్విని పరిపాలించుటకుగా దీనిని పృథ్వియందు స్థాపించుటే ఆమేకార్యము, ఈ చేతస్సును పృథ్వి జీవితము యొక్క అధినేతగా చేసి దీనిని అవతరింప చేయుటయే మాపని. కనుక ఇది ఆశ్రమపతాకముగా ఉపయోగింప బడచున్నది. 13-3-1947

వా రిరువురి చేతస్సు ఒక్కటే

వా రిరువురి చేతస్సు మార్గముకూడ ఒక్కటే

1

నా చేతస్సుకు, శ్రీమాతృ చేతస్సు విరోధమనుట, పాత రోజులలోని కల్పన. (అప్పటి రోజులలో నుండిన X, Y మఱీతరులచే కల్పింపబడి యుండినదది); ప్రారంభములో నుండినవారిలో కొందఱు శ్రీ మాతను గుర్తెఱుంగక అంగీకరించక యుండిన ఆ దినములలో వెలువడిన కల్పన. అది, వారు ఆమె చేతస్సును గుర్తించిన తర్వాతకూడ ఈ అర్థములేని విరోధభావమునే వహించి, తమకును, నితరులకునుకూడ చెడుపును కలిగించిరి. శ్రీ మాతృ చేతస్సు నా చేతస్సు ఒక్కటే; ఒకే దివ్యచేతస్సు రెండుగా నేర్పడినవి; ఏలయన, దైవలీలకది అవసరమై యున్నది. ఆమె చేతస్సు, ఆమె జ్ఞానశక్తులు లేనిదే; యేమియు చేయబడజాలదు. ఎవ్వరేని ఆమె చేతస్సుయొక్క సత్యమును భావించగలుగుచో, దానికి వెనుక నేను అక్కడ నున్నానని అతడు తెలిసికొనవలెను; అట్లే నా చేతస్సుయొక్క సత్యమును భావించగలుగుచో, ఆమె చేతస్సుకూడ నా చేతస్సుకు వెనుక యున్నదని తెలిసికొనును. అట్లు మా చేతస్సులకు విభేదము కల్పించిరేని (ఈ విషయములపై వారి మనస్సులు ఇంత దృఢముగా కల్పించు వివిధ రూపములను త్రోసిపుత్తును) ఇట్టి విభేదములేని దివ్యసత్యము, దాని యంతట నది ఎట్లు స్థాపింప బడగలదు.

13_11_1934.

2

శ్రీ మాతృ చేతస్సు, దివ్య చేతస్సు, రెండును ఒక్కటే, అందునుండి వచ్చే దివ్య ప్రకాశము, దివ్య సత్యముయొక్క ప్రకాశమే. శ్రీ మాతృ ప్రకాశము నెవ్వరు అందుకొని, అంగీకరించి, అందు వసింతురో, వారు అన్ని భూమికలపైన మానసిక_

ప్రాణిక - భౌతిక - భూమిక లన్నింటిపైన సత్యమును చూడగలరు, దైవముక
దాని సంతతిని అతడు విసర్జించును: అజ్ఞానము, అనృతము, తమోశకు
దౌష్ట్యము, ఈ యన్నియు దైవముకాదు; దివ్య సత్యమును, దాని ప్రకాశమ
శక్తిని అంగీకరించని తమోభూయిష్ఠమైన దంతయు దైవముకాదు. అందు
శ్రీ మాతృప్రకాశ శక్తుల నంగీకరించుట కిష్టపడనిదంతయు దైవముకాదు. అం
లకే, నేను నీకు శ్రీ మాతతో, ఆమె ప్రకాశ శక్తులతో, స్పర్శను కలిగియుంచుకో
మని సర్వదా చెప్పుచున్నాను; ఏలయన, ఈ విధమున మాత్రమే, ఈ తమస్సును
ఈ అస్తవ్యస్తతనుండి బయల్పడి, ఊర్ధ్వమునుండి అవతరించు దివ్యసత్య
నందు కొనగలవు.

శ్రీ మాతృ ప్రకాశము, లేక నా ప్రకాశము, అని మేము ప్రత్యేకార్థము
వచించునపు డంతయు వానికి ప్రత్యేకముగా గల గుప్త కార్యమును గుఱి
మాత్రమే మేమట్లు వచింతుము - ఇది, అతి మనస్సునుండి అవతరించె కొన్ని వె
గులను గుఱించి చెప్పుచుందుము. ఈ మార్గమునందు, రూపాంతర కార్యమ
సాధ్య మొనరించి సత్యముయొక్క సారమును, శక్తిని క్రిందికి కొనితెచ్చి, వి
పఱచి, ప్రకాశింపచేయు తెల్లని ప్రకాశము, శ్రీమాతదే. కాని, నిజములో, ఊ
తమ దివ్య సత్యమునుండి క్రిందికి అవతరించే ప్రకాశమంతయు శ్రీ మాతదే.

శ్రీ మాతయొక్క యోగ మార్గమునకును నా యోగ మార్గమునకును మ
భేద మేమియులేదు. సర్వదా పూర్వమునందును, మఱి యిపుడుకూడ, మాది
మార్గమే; అతి మానసిక రూపాంతరమునకును, దైవానుభవమునకును, తీసికొ
పోవు మార్గమది. అంత్యమునందు మాత్రమేకాదు, ప్రారంభమునుంచి కూడ
మార్గములు రెండు నొకటే.

శ్రీ మాతకును నాకును మధ్య భేదమును వ్యతిరిక్తతను నేర్పఱచే ప్రయ
మంతయు, దివ్య సత్యమును, సాధకుడు చేరకుండ చేయుటకు అనృత శక్తులు
పడినపుడు చేసే ఉపాయము మాత్రమే. నీ మనస్సునుండి ఈలాంటి అనృతమ
నన్నింటిని పారద్రోలుము.

శ్రీ మాతయొక్క శక్తి ప్రకాశములు, దివ్య సత్యముయొక్క శక్తి ప్ర
ములేయని తెలిసికొనుము. సర్వదా శ్రీ మాతయొక్క శక్తి ప్రకాశములతో స
కలిగియుండుము; అపుడు మాత్రమే నీవు దివ్య సత్యములో వృద్ధికాంచగలవు.
10-9-1931

3

ఎవ్వరేని శ్రీమాతనుండి దేనిని పొందుదురో, అదియే నానుండికూడ వారికి చెందును – భేదమేమియులేదు. అట్లే, నే నిచ్చునదంతయు శ్రీమాత శక్తి ద్వారానే సాధకునికి చెందును. 20-8-1936

4

శ్రీమాతవలన నీ కేమియు సహాయము కలుగదని నీవు తలంచుచున్నావు ... ఆమె సహాయము నీకు ప్రయోజనకారిగా లేకపోతే, నా సాహాయ్యమువలన కలిగే ప్రయోజన మంతకన్న తక్కువయే. కాని, ఏమైనను సరియే. సాధకులందఱు, మినహాయింపు లేకుండ, వారి ఆధ్యాత్మిక వికాసమునందు, నేరుగా నానుండిగాక, శ్రీమాతనుండియే శక్తి ప్రకాశములను పొందవలెనని, ఆమెచే సాధనయందు నడిపింపబడవలెనని చేసిన యేర్పాటును మార్చతలంచలేదు. నే నీ యేర్పాటును తాత్కాలిక ప్రయోజనమునకు కాదు చేసినది; కాని అది యొక్కటే, మార్గము: సాధకుడు ఉన్మీలితుడై, సాహాయ్యము నందుకొనెనేని, అదియే, కార్యకారియు నిజమైన మార్గము (ఆమెకు గల శక్తిని స్థితినిపట్టి చెప్పగలిగిన దిదియే).

5

శ్రీ మాతయు నేనును ఒకే దివ్యశక్తికి రెండు రూపములలో ప్రతినిధులము – అందుచే నీవు కలలో కన్న విషయము సంపూర్ణముగా సహేతుకమే; ఈశ్వర – శక్తి, పురుష-ప్రకృతి, ఒకే దైవము (బ్రహ్మ) యొక్క రెండు పక్షములు. 1933

6

శ్రీమాతకును నాకును మధ్యగల ఏకత్వము (మేము ఏకము అనే దర్శనానుభవము), మా రెండు మూర్తులు ఒకటిలో నొకటి కలిసిపోవుట, సర్వసాధారణానుభవమే. 4-11-1935

7

ప్ర :– పలుమాఱు, దివ్య సందర్శనములందు కనబడు వివిధ జ్యోతులబట్టి, శ్రీమాతారవిందులు వేర్వేఱు శరీరములందున్నను, వారిద్దఱు ఒకరేయను దృఢ భావము కలుగుచున్నది. ఈ భావము సరియేనా ?

జ :– అవును. 25-4-1933

8

శ్రీమాతయు నేనును దేనికి ప్రతినిధులము, మే మెవ్వరము, అను విష
మును నీకల చక్కగా సూచించినది—ఇంతకన్న అధికముగా చెప్పుట అనవసర
నేను తలంతును. మేము సాధించి, నెరవేర్చవలసినది, దివ్యానందము దివ్య ప్రే
యని, అదిసూచించును. 1933

శ్రీమాత రాకపూర్వము చేయబడిన సాధన

1

మార్గమధ్యమున కూర్చొనియుంటి నన్ను నీ గురువు మాటయందుగల అర్థ
నాకు విశదముకాలేదు. ఆర్యపత్రికను నేనువ్రాయుచుండిన 1915 నుండి 1
వఱకు గల సంవత్సరములలో, ఆమాట నిజమే కావచ్చు. కాని, పనియు సాధన
శ్రీమాత రాకకు ఎదురు చూచుచుండెను. 1923, లేక 1924 లో యోగమార్గ
కూర్చొనియుంటినని నా సాధనను గుఱించి, చెప్పుటసరికాదు; కాని కార్యముయొ
బాహ్యరూపము సిద్ధము కానందున, ఆమాట ఈవిషయమునకొక సూచన మాత్ర
కావచ్చును. ప్రపంచమునందు కార్యాచరణ కొఱకు అవతరించుటకు వీలుకాన
ఉన్నతస్థితులకు పోయియున్నానని, మఱియొక యోగికూడ ఇదేమాటలలో చె
యుండెను. ఈ మాటలు, నా అప్పటి పరిస్థితిని మాత్రమే తెలుపును కాని, అ
కన్న వేరుకాదు. 16-9-1935

2

ప్ర :- 1926 లో శ్రీమాత ఆశ్రమకార్యమును చేపట్టకమునుపు, ఇక్క
నుండిన సాధకులు విశ్వచేతనానుభవములనేకములను పొందియుండిరని, ఇ
కంటె సాధన ఉత్కృష్టముగా, వేగవంతముగా జరిగెనని Y తో X చెప్పె
ఇదెంతవఱకు సత్యము ?

జవాబు :- శ్రీమాత రాకపూర్వము అందరుకూడా మనస్సునందే వసించ
మానసికానుభవములను మాత్రమే కలిగియుండిరి. వారి ప్రాణసత్త్వయు,
సర్వము పునరుజ్జీవనము పొందనివై, చైత్యపురుషుడు వారియందు మఱుగు
యుండెను. అపుడు, వారిలో నెవ్వరునుకాని విశ్వగత చేతస్సును అనుభవించి

నాకు తెలియదు. ఆ సమయమున, రూపాంతమునకు, అతిమనస్సుకు, నేను దారిని (సాధారణ వేదాంతమునకన్న అవలనున్న యోగమార్గము నంతటిని) అన్వేషించుచు, అప్పుడుండిన కొలది సాధకులను వారి మార్గమున వారిని స్వేచ్ఛగ పోనిచ్చితిని. ఇట్లు చేసితినని దుఃఖించువారిలో (X) ఒకడు_వారికప్పుడుండిన ప్రాణిక స్వాతంత్ర్యమును, అశిక్షణను గుఱించి అతడు సర్వదా వ్యసన పడుచుండును, 27_9_1934

———————

3-వ అధ్యాయము

మార్గాన్వేషకుల కష్టములు

కష్ట మార్గము

ఈ యోగము చక్కని సులభమార్గమని, (Grand Trunk Road) ఎవ్వరు కాని, X కాని లేక Y కాని, లేక కడకు నేను, లేక శ్రీమాతకాని కనుగొనియుండ లేదు. ఈలాంటి భావము లన్నియు, ప్రేమ-సాహస-కల్పిత-భ్రాంతులు.
ఆగస్టు 1935

మానుష్యకత భారము

1

మాకుగల పోరాటములు బాధలు—వీనితో, నీ కష్టములు పోల్చినచో, నీవి పిల్లల ఆటలుగా తోచును. నీ కష్టములతో మా పడుపాట్లను నేను పోల్చలేదు. మానుష్యకము ఉన్నతచేతస్సునకు పోవుదారిని తెఱచియుంచువాడే అవతారము అని చెప్పితిని— ఈ దారిని మఱెవ్వరు పోజాలని ఎడల, ఈ విషయమును గుఱించి, కృష్ణుడు బుద్ధుడు క్రైస్తుఅవతారములయొక్క భావమువలెనే మా అవతారభావముకూడా తప్పు అనియు, అవతార పురుషునియొక్క జీవితము ప్రవర్తన, అంతయు నిష్ప్రయోజనమని తలంచవలెను. దారి అనునదియే లేదని, దానిని అనుసరించుట సాధ్యముకాదని, అవతారపురుషుని బాధలు పోరాటములు అసత్యములని, కపటమని, దైవమునకు ప్రతినిధిగా నుండగలవానికి, పోరాడవలసిన ఆవశ్యకత యుండదని, X అనునతడు చెప్పుచుండునేమో. ఈ భావము, అవతారతత్త్వమును అపహసించును; అట్టిచో అవతారమునకు అర్థముకాని, హేతువుకాని, ఆవశ్యకతగాని యుండదు. దైవము సర్వ-శక్తిమంతుడు గనుక, పృథ్విపైకి రాకనే ప్రజలను ఉద్ధరించగలడు. కాని మానుష్యకముయొక్క భారమును, అవతార పురుషుడు తనపైన వేనికొని, దారిచూ వలెననుట, ప్రపంచ విధానము నందొక అంశము, అని చెప్పినపుడే, అవతా తత్త్వమున కర్థముగలదు. 7-3-1935

2

ఈ మార్గము నీకుగాని నీబోటివారికిగాని చాల కష్టమనియు, నావలె, లేక శ్రీమాతవలె అవతార పురుషులకే ఇది సాధ్యమని నీవు చెప్పుచున్నావు. ఇదియొక విచిత్రమైన తప్పు భావము; ఈ భావమునకు విరుద్ధముగ నేను భావించునదేమన, ఈ మార్గము, సులభతమము, సరళతమము, ఇతర మార్గాలన్నింటికంటే గమ్యమునకు చక్కగకొనిపోవుమార్గమిది. నీకుగలశక్తిలో పదింట ఒక్కభాగము శక్తి కలిగి, మానసిక-ప్రాణిక చేతస్సును అచల మొనర్చగలవారికెవ్వరికైన ఈ మార్గము సులభము. ఇతర యోగమార్గములకు, పోరాటము, బాధ, కష్టతర ప్రయత్నములతో కూడి గమ్యమును చేరుటకు గొప్పతపశ్శక్తి ఆవశ్యకము. ఇక శ్రీమాతను, నన్నుగుఱించి చెప్పవలసి వచ్చుచో, మేము మార్గములన్నింటిని పరీక్షించి, అన్నింటిని అనుసరించి, కొండలు కొండలుగా ఎదుర్కొన్న కష్టములను దాటి, ఈ ఆశ్రమములోకాని, బయటకాని, నీవును ఇతరులును మోయగల భారముకంటె అధిక భారమును, కష్ట పరిస్థితులను పోరాటములను, గాయములను భరించుచు, అడవులు యెడారులు, బురదనేలల గుండా దారిని నిర్మించి దుష్టశక్తులను నిర్మూలించవలసియుండెను. మాకు పూర్వము ఇట్టి పనిని మఱెవ్వరు చేసియుండలేదు. మేము నియమించుకొన్న ఇట్టిపనియందు నిర్మించవలసిన మార్గమును చేపట్టవలసిన అధినేతలు, దైవమును అవతరింపచేసి మూర్తీభవింప చేయుటయేగాక, మానుష్యకమునందు ఆరోహించు ఇచ్ఛగలవారికి ప్రతినిధులై, వారి కష్టములను కూడ పూర్తిగా భరించి, కేవలమొక లీలాభావమునందె గాక, ఈ మార్గమునందు మెల్లమెల్లగా విజయముగాంచగల పద్ధతులలో, కష్టములను పొందుచు, అపజయములను అనుభవించుచు, ముందుకు కఠిన ప్రయత్నముతో సర్వదా నడువవలసియుండును. కాని మేము నిర్మించిన మార్గమున నడచువారు, ఈ కష్టములను మఱల మఱల అనుభవించ నవసరములేదు. ఏలయన మా అనుభవముచే, మా సహాయమును పొంద నిష్టపడువారికి, చక్కని సులభ మార్గమును చూపెట్టగలము. మహాకష్టముచే మేము పొందిన అనుభవ కారణముగ, నిన్నును ఇతరులనుకూడా, "చైత్య పురుషుని మీ యందు మేల్కొలిపి, చక్కని సూర్యప్రకాశ మార్గమును అనుసరించుడు – ఈ మార్గమున దైవము స్పష్టముగను రహస్యముగను మిమ్ము భరించుచుండును ఇట్లు రహస్యముగ భరించుచుండెనేని, తగిన సమయమున స్పష్టముగ తన్ను దాచూపెట్టును – అభ్యంతరములు గల వేఱు-కష్టదూర-మార్గమే కావలయునని పట్టుపట్టకుడు" అని ప్రోత్సహింతుము. 5-5-1932

సూర్య ప్రకాశమార్గమును సిద్ధపఱచుట

పూర్వకాలమున యోగులు, ఆధ్యాత్మాన్వేషకులు ప్రప్రథమమున కోరినది శాంతి. ఈ శాంతి, నిశ్చల-నీరవ మనస్సునందు మాత్రమే సర్వదా దొరకగలదు. దైవానుభవమునకు, ఇదియే ప్రథమ నియమమని వారుచాటించిరి. సంతోషముతో కూడిన సూర్యప్రకాశమాన హృదయము, ఆనందమునకు తగినపాత్ర; దైవముతోడి ఏకత్వమునకు, దివ్యానందముకాని, లేక దివ్యానందమును సిద్ధపఱచు వస్తువుకాని ఆటంకమని ఎవ్వరుచెప్పగలరు? నిరాశయనునది, ఈ యోగమార్గమున భరించవలసిన భయంకర భారమేయనుట సత్యమే. "యాత్రికుని పురోగమనము" (The Pilgrim's Progress) నందలి క్రైస్తవునివలె, సాధకుడు కొన్నిసమయములందు, నిరాశ యనెడి బురదలో పడవలసియుండును. కాని ఈ నిరాశలు పలుమాఱు కలుగుట యోగమునకు అంతరాయమే...బాధలు, కష్టములు, పోరాటములు, నిరాశలు ఈ మార్గమునందు కూడా స్వాభావికముగనే నుండుననుట, నాకు బాగా తెలియును: కాని ఇవి అనివార్యములు కావు. ఇవి యోగమార్గమున సాహాయ్యకములనుటచే గాక, మానవ స్వభావమందలి తమస్సుచే మనపై నారోపింపబడినవి; మనము వీని నుండి పోరాడి దివ్యప్రకాశములోనికి ఉద్గమించవలసియుండును...సూర్యప్రకాశ యోగమార్గమిట్టిది కలదని, రామకృష్ణునికి తెలిసియుండెను. అది చక్కని త్వరితమార్గమని కూడా వారు చెప్పుచుండిరి.

నేను సూర్యప్రకాశమార్గము నందు కూడ నడచితిని; కష్టములు బాధలు అపాయములు కలవని ముందుకిడిన అడుగును, వెనుకిడలేదు. ఈ యన్నింటిని నేను భరించితిని; శ్రీమాత ఇంత పదంతలు భరించినది. అదెందుకన, మార్గనిర్మాతలు వీనిని జయించుటకు వీని నెదుర్కొనవలసియుండెను. సాధకుని యెదుర్కొను ప్రతి కష్టము, దారియందు మమ్ముల నెదుర్కొనినదే; అనేక కష్టములను నూఱుసార్లకెక్కువగా నెదుర్కొనవలసియుండెను. అప్పటికిగాని విజయము చేకూరుచుండుటలేదు. (మా కష్టములను గుఱించి చెప్పిన దంతయు కించిన్నుఱచియె చెప్పితిని); పరిపూర్ణ సిద్ధికలిగే వఱకు, తాముండుటకు తమకు హక్కుకలదని ఇంకను అనేక కష్టములే, స్వయముగా, మాతో వాదించుచూ ఇంకను నిలిచియేయున్నవి. కాని ఇతరులకు, వీని అనివార్యమైన ఆవశ్యత కలదని మేమెప్పుడును సమ్మతించలేదు. ఇతరులకు సులభతర మార్గమును భద్రపఱచుటకే, నిజముగా మేమాభారమును భరించితిమి. ఏ ఏకష్టములు బాధలు, అపాయములు ఈ మార్గమునకలవో, వాని

నన్నింటిని ఇతరులపైన గాక తనపైననే మోపుమని శ్రీమాత యొకసారి దైవమును ప్రార్థించెను. అనేక సంవత్సరములు, దిన దిన భయంకర పోరాటములామె అనుభవించిన కారణముగ, ఆమెకు దైవమిచ్చిన వరప్రసాదముగ, ఆమెయందు పూర్ణ హృదయపూర్వక విశ్వాసము నుంచిన వారు, సూర్యప్రకాశ మార్గమును అవలంబించ కలుగుచున్నారు; విశ్వాసముంచలేని వారు కూడ, విశ్వాసముంచినంతనే, అకస్మాత్తుగా తమదారి సులభమగుట కనుగొనుచున్నారు. ఒకవేళ మార్గము మఱల కష్టముగ నుండెనేని, అవిశ్వాసము, తిరుగుబాటు, స్వాత్మాభిమానములకు, లేక మఱి తరతామసిక దోషములకు, వారులోనై యుందురు. సూర్యప్రకాశమార్గము, ఒక పిట్టకథకాదు

కాని, చేతకాని వారి విషయమెట్లు, అని నీవు నన్నడుగుదువు. అవును; వారి కొఱకే, అతిమానసిక దివ్యశక్తిని, చెప్పకో తగినంత స్వల్పకాలములో అవతరింపచేయుటకే నాప్రయత్నమంతయు. అది అవతరించునని నాకు తెలియును, కాని, ఈ అవతరణను, అసురశక్తులెంత అడ్డగించినను, లేక పృథ్వీస్వాభావిక తమస్సు ఎంత అసిద్ధముగ నున్నను, అవతరణ త్వరితముగా జరుపవలెననియె నేను అన్వేషించుచుంటిని. నీవు ఊహించునట్లుగా, అతి మనస్సు, శీతల–కఠిన–శిలా సదృశ వస్తువుకాదు. అది, దాని యందు దివ్య ప్రేమ సాన్నిధ్యమును దివ్యసత్యా సాన్నిధ్యమును వహించియుండును; ఇక్కడ, ఈ పృథ్విపై దాని పాలనయన, దానిని అంగీకరించు వారి కందరికి, పూర్వకాలపు ఋషులు, సుదూర–భవిష్యద్దివ్య–ప్రజ్ఞను, మానవుడందుకొనగలడని చెప్పినరీతిగ, చక్కని నిరపాయమార్గమని చెప్పవలెను.

తమో మార్గముకూడా కలదు; ఆధ్యాత్మిక బాధాకష్టములను, క్రైస్తవులవలె కొందఱు, విజయముపొందుట కవసరమగు పరిహారముగ ప్రవర్తింతురు. ప్రారంభమున కొందఱి జీవితములందు వలె, లేక అందుకు కొందఱు బుద్ధిపూర్వకముగ కోరుటచే వలె, కొన్ని సందర్భములందీ తమో మార్గము అవసరమే కావచ్చును. కాని అందుకు చెల్లించవలసిన బలిదానములు – వైరాగ్యము, సహనము, ధైర్యము. దుష్టశక్తుల ఆఘాతములను, అవి ఆరోపించు పరీక్షల నిట్టి సహనముతో భరించ గలిగితే, దీనికి కూడ నొక అర్థమున్నదని నేను అంగీకరింతును. వానిపై పొందిన ప్రతి విజయమునకు, అర్థముచేసికొనగలపురోగతియుండును; పలుమాఱు ఈ విజ

యములు మనలోని కష్టములను, మనము జయించవలసినవానిని తెలుపుచు, "నీ వీ విషయమును జయించవలెను" అని చెప్పుచుండును. కాని ఇదంతయు నిజమే అయ్యును, అవసరములేనపుడు, కష్టతర తమోమార్గమును ఎవ్వరును అవలంబించ కూడదు.

అనేకులు తపస్యపైననో, లేక మఱివేఱే దేనిపైననో, ఆధారపడి యోగముచేసి నారేకాని, దైవకృపపైన ఆధారపడికాదు. అవసరమైనవి, ఆయితరములు కాదు; అత్యవసరమైనది, ఉన్నతతర సత్యమును ఉన్నతతర జీవితమును గుఱించిన ఆత్మాకాంక్ష. ఇది యెక్కడకలదో, దివ్యకృపపై నమ్మకముండనీ లేక పోనీ గాక, అక్కడ అది మధ్యస్థముగ ప్రవేశించి పనిచేయును. నమ్మితివా, కార్యములు సులభముగ త్వరితముగ నగును; నీ వింకను నమ్మజాలక పోతివా, యే యేవి కష్టములు పోరాటములు కలిగినను నీ ఆత్మాకాంక్ష, తనను దాసమర్థించుకొనును, నెఱవేర్చికొనును.

సంతోషాత్మక బలిదానము

శ్రీమాతకాని, నేనుకాని, ఆధ్యాత్మిక జీవితమును స్వీకరించిన మఱితరులు కాని, జీవితసుఖసంతోషములను అనుభవించలేదని, అందుచేత సంతోషాత్మక బలిదానమును గుఱించి, శ్రీమాత సులభముగ మాట్లాడ గలిగెనని, నీవు తలంతువా? లేక ప్రారంభ దశలలో అపహరింపబడిన ఈజిప్టు దేశపు fleshpots ను గుఱించి కోరుచు కాలముగడిపితిమనియు, ఆతర్వాతనే ఆధ్యాత్మిక బలిదాన సంతోషమును పొందితిమని తలంతువా? ఇదేమియు మేము చేయలేదనుట నిజము; మేమును ఇతరు లనేకులుకూడా త్యజించుట అవసరమని తలంచిన దానిని, త్యజించినందుకు బాధపడలేదు, ఆ తర్వాత మఱి దానిని వెనుకకు కోరలేదు. నీవు యేర్పఱచుకున్న నియమము కష్టము; ఇది సర్వత్ర అన్వయించదు. 16-10-1935

స్వీయారోపిత దీనజీవిత వత్సరములు

(సాధికా సాధకులు ధరించు సుందరదుస్తులను గుఱించి కొందరి విమర్శ.)

ఆధ్యాత్మికానుభవము కలిగినతర్వాత, ఉన్నతతరమగు దివ్యసంకల్పము దేనిని ఇచ్ఛయించునో, అదియే శ్రేష్ఠము-కాని మొదలు. నిస్సంగమనె నియమము-శిక్షణా పురోభివృద్ధులు లేకయే, ముక్తిని పొందుట కొలదిమందికే సాధ్యము. శ్రీమాతయు నేనును, అనేక సంవత్సరములు దీనజీవితమును స్వయముగా ఆరోపించుకొని, కేవల మత్యవసరమగు వానిచే కాలము గడిపితిమి. 15-11-1933

మానవస్వభావమును గుఱించిన జ్ఞానము

1

మానవ స్వభావమునకుగల అజ్ఞాన దుర్బలతలు మఱితర ద్వంద్వముల గుఱించి నీకు తెలిసిన దానికంటె, ఇంకను అధికముగనేకూడ నాకు తెలియుననీ, నేతలంతును. శ్రీమాతయు నేనును ఆధ్యాత్మికముగా గొప్పవారమే అయ్యును, వ్యావహారిక జ్ఞానము మాకేమియులేదను భావము, ఈ ఆశ్రమములో నున్నవారికి, సర్వ సాధారణముగాకలదు. ఉన్నత-ఆధ్యాత్మిక భూమికయందు వసించుటచే, ప్రపంచమును లేక మానవస్వభావమును గుఱించిన జ్ఞానము తొలగుననీ తలంచుట తప్పు. మానవస్వభావము నాకు తెలియనిచో, లేక దానిని గమనించనిచో, రూపాంతర కార్యమునందు, ఎవ్వరిని కాని ముందుకు కొనిపోవుటకు, నేను స్పష్టముగ అనర్హుడనే అగుదును. ఏలయన మానవస్వభావము తెలియని, దాని క్రియా విశేషములు చూడజాలని, లేక చూడగలిగినను వానివిలువను గ్రహించలేనివాడు మానవస్వభావమును రూపాంతరము పొందించజాలడు; మానవుని జీవితభూమిక, అనంత దివ్యప్రకాశ-శక్త్యానందముల యొక్కయు, అనుల్లంఘనీయ దివ్యసంకల్ప శక్తియొక్కయు భూమిక, లేక భూమికల వంటిదేయని నేను తలంచుచో, వస్తు ప్రదర్శనశాలలో ప్రదర్శనమునకుగా నుంచబడ నర్హతగల పిచ్చివాడనో, అసమర్థుడనో, అవివేకనోయై నేనుండవలెను. 30-4-1937

2

దానిని తెలిసికొనుటకు సహేతుకతా జ్ఞానము అనవసరము: సాధారణ జ్ఞానము చాలును. ఎవ్వరైనను-అతడెంతటి వాడైనను సరియె-ఈ అజ్ఞాన-పరిమిత-బాధా, పూరిత ప్రపంచమును, శాశ్వత-అనంత దివ్య-ప్రకాశ-శక్త్యానందములయొక్కయు అనుల్లంఘనీయ దివ్య సంకల్పశక్తులయొక్కయు భూమికగా తలంచునేని, అతడు స్వీయ భ్రాంతియందు వసించెడు మూర్ఖుడు లేక ఉన్మాదిగాక మరేమి? ఉన్నతభూమికల నుండి దివ్యశక్తి ప్రకాశములతో కూడిన చేతస్సు, పృథ్వియంతట, మనుజ-జంతుసత్త్వములనెడి అజ్ఞాన సమూహ మధ్యమున పనిచేయుచుండెనేని, వానిని పైనుండి అవతరింప చేయవలసిన అవశ్యతయేది? కాని, బహుశా నీకు కూడా X కు గల భావమే కలదేమో! "దైవమిక్కడకలదు. మరెక్కడనుండియైన ఎట్లు అవతరించగలడు"? దైవమిక్కడ యుండవచ్చు, కాని ఇక్కడ దైవము తన దివ్య

ప్రకాశమును అజ్ఞాన తమస్సుతోను, తన దివ్యానందమును బాధతోను కప్పి యున్నాడు; దీనిని బట్టియే ఈ భూమికకుగల భేదమని నేను తలంతును; చక్కగా మూయబడి ముద్రవేయబడిన ఆ దివ్యప్రకాశములోనికి ఎవ్వరైన ప్రవేశించినను, అందువలన చేతస్సుకు కలిగే స్థితియందు భేదముండగలదు, కాని, ఈ భూమికయందు పనిచేయు దివ్యశక్తియందు ఆ యనుభవముచే కలుగు భేదము చాల స్వల్పము.
3-5-1937.

జ్ఞానముపై నాధారపడిన విశ్వాసము

నేను కూడ బుద్ధి పరాయణుడుగనే యుంటిననియు. సందేహములు నాపై దాడి జరుపుచుండెననియు నీకు జ్ఞానకము చేయవలసి యున్నది. విస్పష్ట ఫలితములను పొందవలయుననెడి పట్టుదలగల మానసిక స్వభావము, రస్సెలు వంటి వారికంటె అధికముగనే శ్రీమాతకు, నాకునుకూడ యుండెడిది. దివ్యసత్యము యొక్క బంగారు నాణ్యములుగా తోచు వెలిగేభావాలతోను, పదజాలముతోను, రోలండువలె, మఱితరులవలె మేమెప్పుడును తృప్తిపడి యుండజాలము. అంతఃకరణికానుభవమునకును. క్రియాశీల బాహ్య-గామిక సిద్ధికారక శక్తికిని, మధ్యగల భేదము మాకు బాగా తెలియును. అందుచే మాకు ఆత్మవిశ్వాసమున్నను, మేము కేవల ఆత్మవిశ్వాసము పైననే అధారపడలేదు. (ప్రపంచములో యేదెని ఘనకార్యమును ఆత్మవిశ్వాసములేకగాని, తమకు వెనుక సత్యము క్రియాశీలమై యుండక గాని, ఎవ్వరు యేమి చేసియుండిరి?): మా జీవితపర్యంతము, మేమువృద్ధి కావించుచు, పరీక్షించుచు నున్న, జ్ఞానక్షేత్రము పైన, మా కార్యము ఆధార పడియున్నది. భౌతిక విజ్ఞాని తన సిద్ధాంతమును, విధానమును, భౌతికభూమిక పైన, పరీక్షించు స్పష్టతతోకంటే, అధికముగ నేను అనేక సంవత్సరములుగా, రాత్రిం పగుళ్ళు పరీక్షించు చున్నానని చెప్పగలను. అందుచే నాచుట్టుయున్న ప్రపంచ పరిస్థితిని పట్టి నేను భయపడలేదు; లేక, దివ్య ప్రకాశము భూమిపైకి జడపదార్థములోనికి దగ్గఱ దగ్గఱగా చేరినప్పెల్ల విరుద్ధశక్తుల క్రోధము అధికమై పలుమారు అవి విజయవంతముగా కలిగించు కోపావేశమునకుకూడ నేను కలవరపడలేదు.

అతిమానసిక అవతరణకు (అదెప్పుడు జరుగునని నే చెప్పను.) సాధ్యమని మాత్రమే గాక సంభవనీయమని నమ్మితివేని, ప్రత్యక్షముగా నెఱవేర గలదను అనుభవమును నేను పొందుచుంటినేని, ఆకాశములో మేడలు కట్టునట్లు కాజాలని

నావిశ్వాసమునకు కారణములు గలవు; అతిమానసికావతరణ అనివార్యమని నాకు తెలియును. నాకుగల అనుభవమును పట్టి, అది ఎప్పుడో భవిష్యత్తులో గాక సమీపము లోనే సంభవమని నాకు నమ్మకమున్నది. కాని అది ఎపుడో దూరభవిష్యత్తులో జరుగునని నేను తెలిసికున్నను, నామార్గమును నేను వదలను, నా ప్రయత్నమును విడువను. గతకాలములో అట్లుచేసి యుందునేమో కాని ఇప్పుడు మానుకొనను. ఆ మార్గమున ఎంతో ముందుకుచేరిన తర్వాత, ఇపుడు మానుకొనుట సాధ్యము కాదు. దివ్య సత్యావతరణ దృఢమని తెలిసినపుడు, లేక చేపట్టినపనిమాత్రమె సమస్యా పరిష్కారమునకు మార్గమని నమ్మినపుడు, తక్షణ విజయమున కెవ్వరుకూడ బేరమాడరు: సాహసకృత్యము యొక్క ప్రతి గండమును ఎదుర్కొనుచు, చేయతగిన పనియను భావముతో దివ్యసత్యమునకేసి ప్రయాణించును. అయ్యును, నీవలె నేను కూడ, ఇప్పుడు ఈ జీవితములోనే – మరొక జీవితములోనో, మరెప్పుడోగాక – సిద్ధించ వలెనని గట్టిగా చెప్పుచున్నాను. 30–8–1932

పురోగతియందు కలిగిన అభివృద్ధి

పరిస్థితిని గుఱించి నీవు చేసికొన్న అర్థముతో, కడకు శ్రీమాతను నన్ను గుఱించియు, మా కార్యమునందు మేమపేక్షించిన ఫలమును గుఱించియు, నీవు గ్రహించిన విషయముతో, నేనేకీభవించజాలను. కొంతకాలము క్రిందట మాకార్యము భారముగ నుండెనని, భౌతిక జడపదార్థ భూమికపై తీవ్ర దండయాత్ర జరిగెనని మాత్రమే ఒప్పుకొందును – కాని ఇట్టి దండయాత్రలకు 30 సంవత్సరములుగా అలవడి యుండుటచే, ఆవశ్యకమగు పురోగతిని కావించుట కవి మమ్ము అడ్డపఱచవు. నా మార్గము సులభము సుఖప్రదమని నేనెప్పుడును భ్రాంతి పడలేదు; మేము తలపెట్టిన కార్యము జయప్రదమగుటకుగా, మార్గమధ్యమున ఉత్పన్నముగా గల ముఖ్యకష్టములన్నియు యుత్పన్నమై మేము ఎదుర్కొన్ననే సాధ్యమని నేను ఎల్లపుడు తెలిసికొని యుంటిని. ప్రకృతి యందుకాని, సాధకుల యందు కాని మాయందుగాని గలకష్టములు, ఎంతపట్టుదలతో మమ్ము నెదుర్కొన్నను, అవి నన్ను భయపెట్టుటకాని, అసిపోవునట్లుకాని చేయలేవు, నేను అలసిపోలేదు; నేను, నా కార్యమును విసర్జించుటలేదు. గత రెండు మూడు మాసములలో ఆంతరమున పురోగతిని సాధించితిని; కొన్ని సంవత్సరములుగా నుండిన తీవ్రప్రతిరోధనచే ఈ పురోగతి అసాధ్యమని తలంచి యుంటిని. అందుచే ఈ అనుభవము నన్ను నా మార్గమునందు

నిరాశపడనివ్వదు; నా కార్యమును విడువనియ్యదు. ఒక ప్రక్కన ప్రతిరోధ ముండగా, మఱియొక ప్రక్కన అధిక లాభములు యున్నవి. – అంతయు నిరుపయోగ–అంధకారము కాదు. సందేహము అనే భూతముచే మాత్రము నీవు నీమార్గమున వెనుకకు త్రోయబడినావు; నీ మార్గమున నీవు తెఱచు ఒక్కొక్క ద్వారమును ఈ నీసందేహము మూయుచున్నది; నీవుమాత్రము దృఢసంకల్పముతో నిన్ను నీవు స్థిరపఱచుకొని ఈ రక్కసుని సంహరించవలెను; అప్పుడు మాత్రమే, నీయందు కూడ,–స్వీయ ప్రాణిక–మానసిక ప్రకృతిచే, – ఇతరులయందు బంధింపబడి యుండిన ద్వారములు తెఱవబడి యుండినట్లుగ, – ద్వారములు తెఱచుకొనును. 12–2–1934.

అధికాధిక దివ్యావతరణ

ఉన్నతతర దివ్యశక్తి అధికాధికముగ శక్తిపూరితముగ అవతరించు చున్నదనుట సత్యము. శ్రీమాత చుట్టు జ్యోతులను వివిధ వర్ణములను అనేకులు చూచు చున్నారు, – అతిభౌతిక సత్యవిషయములకు, వారి దృష్టి తెఱచుకొనుచున్నదని, దీనికర్థము : ఇదంతయు వట్టి భ్రమకాదు. నీవు చూచు జ్యోతులు, వర్ణములు, వివిధ భూమికల యందలి శక్తులు, ఒక్కొక్క వర్ణము ఒక్కొక ప్రత్యేక శక్తిని సూచించును.

అతిమానసిక దివ్యశక్తి అవతరించు చున్నది. కాని, అది శరీరమునుకాని. జడమునుకాని స్వాధీన పఱచు కొనలేదు, అందుకింకను అధిక ప్రతిరోధము కలదు, అతిమనస్సుగా మార్చబడిన దివ్య అధిమనస్సునే నేనిపుడు స్పృశించునది ; ఏనిమిషమైనను, ఈ అధిమనస్సు, స్వకీయ శక్తితోనున్న అతిమనస్సుగా మారవచ్చును. 14–9–1934

అవతరణయొక్క దీర్ఘ విధానము

నవంబరు 24 వ తేదినాడు, అతిమనస్సు అవతరించ నున్నదని ఎవ్వరికిని శ్రీమాత చెప్పలేదు, అనుట సత్యము; కాని యట్లు అనునాతనికీవిషయము నెవ్వరు చెప్పిరో నాకు తెలియదు. ఈ విధముగ తేదీలు నిర్ణయింప బడజాలవు; అతిమనస్సు యొక్క అవతరణ దీర్ఘ విధానమును అనుసరించును; లేక, కడపటికిది, దీర్ఘ సన్నాహముతో కూడిన విధాన మని యైన చెప్పవలెను; అందుచే, ఈకార్యము ఒకపుడు పూర్ణ సిద్ధికిగా బలమగు భారముతోను, మఱొకపుడు, పురోగతి పొందుట

కవసరమగు స్థితిని చేరుటకుగా, లోతులనుండి ఉత్పన్నమగు అవరోధములతోను, సదా ముందుకే నడచుచున్నదని మాత్రమె దీనిని గుఱించి ఎవ్వరైన చెప్పగలరు. ఈ విధానము ఆధ్యాత్మిక-పరిణామ-పద్ధతిని అనుసరించును; అల్పకాలములో ఏకాగ్రతచే సిద్ధింప బడగల విధాన మిది, - మానవుని మనస్సు, ఇప్పుడుండినట్లుగాక, అజ్ఞానమునకు తక్కువగా అంటు కొని, మఱింత అధికనమ్రత కలిగి యుండునేని, ఇంతకన్న స్వల్పకాలములో (భగవానుడు అద్భుతముగ మధ్యవర్తియై ప్రవేశించుటచే మనుజులు చెప్పుకొనునట్లుగ) జరుగును. మాకుగల అనుభమును పట్టి ఇది ప్రథమము కొందఱిలో, అభివ్యక్తమై, ఆ తర్వాత వ్యాపించ వలెను,; కాని ఒక్క-క్షణములో పృథ్వినంతటిని ముంచివెయ్యదు, అదెట్లు చేయును, ఏమిచేయును అని ముందుగా తర్కించుట బాగుకాదు; ఏలయన, ఈ విషయములను గుఱించి, అతిమనస్సే, దాని యందుగల దివ్య సత్యముననుసరించి నిర్ణయించును; అదుట్లు ప్రవర్తించును, అని మనస్సు నిర్ణయించ ప్రయత్నించ కూడదు. వ్యాధినుండియు, అధశ్చేతనకు గలఅజ్ఞానము నుండియు, విమోచన, స్వకీయ-ఇచ్ఛననుసరించి జీవితమును పెంపొందించుట, శరీరావయవముల క్రియల యందు మార్పు, - ఈ యన్నియు అతిమానసిక రూపాంతరము నందలి అంశములై యుండుననుట స్వాభావికమే; ఈ అంశములయొక్క- వివరములు, అతిమానసిక దివ్యశక్తి స్వభావము ననుసరించి పనిచేయుటకుగా, ఆ దివ్యశక్తికే వదల బడవలెను. 18-10-1934

దివ్యావతరణకు ప్రతిరోధము

1

నా లేఖలలో అతిమనస్సును గుఱించి, తీవ్ర అవరోధముల గుఱించి వ్రాసినపుడు, అంతకుముందు చెప్పినదానిని గుఱించే, మఱల చెప్పితిననుట నిజమే. ఈ అవరోధన నేను ఉహించి యుండనిది అనికాని, లేక ముఖ్యాంశమును దేనినైన మార్పు గావించినదనికాని, నేను వ్రాసినదానికి అర్థము చేయలేదు. కాని, ఈ దివ్యావరరణ యొక్క- స్వభావమును పట్టి, అదేమియు స్వచ్ఛందముకాదు, అద్భుతము కూడ కాదు; కాని, - అది కొలది సంవత్సరములలోనికి కూర్చబడిన వేగవంత - పరిణామాత్మక - విధానము; అది, వర్తమాన ప్రకృతిని దాని దివ్య సత్యము లోనికి తీసికొని, దాని దివ్యసత్యమును నిమ్నభూమికలలోనికి గ్రుమ్మరించును. ఈ కార్యము, ఒక్క-సారిగా ప్రపంచ మంతటిలో జరుగజాలదు; ఈలాటి విధానము లన్నింటివలె,

ఇదికూడ, మొదట తగిన ఆధారములుగల కొందరిమూలమునను, ఆతర్వాత. విస్తృత పరిమాణములోను చేయబడును. మొదలు మాద్వారానే యున్ను, పృథ్వీ చేతస్సునందు గల పలురఖ స్వభావములకు ప్రతినిధులుగ మా చుట్టు చేరిన సాధక బృందము ద్వారాయున్ను, ఈ కార్యముకూడ, ఇదే విధానము ననుసరించు ఇతర కార్యములవలె, చేయబడును, కొందరైన ఉన్మీలితులై రేని, విధానము సాధ్యమగుటకు చాలును. ఇటుగాక, దురభిప్రాయము అవరోధనము అందరియందుగాక, అధికుల యందు సాధారణముగ నుండెనేని, విధానము, కష్టము, శ్రమతరము అగును: కాని, అసాధ్యముకాదు; ఈ అత్యంత ముఖ్య విషయముపై ఏకాగ్రత వహించుటకు మాకు శక్తిజాలకను, ఇందుకు సంబంధములేని ఇతర కార్యమును అధికముగా చేపట్టుట చేతను, పరిస్థితులు అనానుకూలమయ్యేనేని, దివ్యావతరణ, త్వరగా సిద్ధించుటకు బదులు మఱికొంత దీర్ఘకాలము పట్టునేకాని, ఈ కార్య సిద్ధి అసాధ్యమని నేను సూచించలేదు. దివ్య అతిమానసము, పృథ్వీచేతస్సు యొక్క లోతులలోనికి త్రవ్వుకొని ప్రవేశించుటకు, తగినంత శక్తితో పృథ్విని తాకెనేని, అసురిక మాయ విజయమునకు కాని, దాని పునరుజ్జీవనమునకు గాని, ఆ మీదట ఎంతమాత్రము అవకాశముండదనుట సత్యము.

దైవమును మానవుని గుఱించి నేను వ్రాసిన మిగత దంతయు ఈ కార్యసిద్ధికి పూర్వమునగల కాలపరిస్థితికి సంబంధించినది. ఆశ్రమ చరిత్రయందు, కొన్ని సంవత్సరముల క్రిందట, అత్యంత తేజోవంతముగ ఆకొలదిమాసములు నిరవధికముగా చేసినట్లు వలె, మఱల శ్రీమాత తన శరీరములోనికి, భౌతిక సత్తలోనికి దివ్యవ్యక్తిత్వములను, దివ్యశక్తులను అవతరింపచేయ శక్తి కలిగి యుండునేని, విషయములు మఱింత సులభమై, ఇప్పుడు జరుగుచున్న ఈ అపాయకర దాడులన్నియు తొలగించబడి, అవి సాధ్య మొనరింప బడును, అని సూచించితిని, ఆరోజులలో, సాధకులను ధ్యానము కొఱకు దగ్గర చేర్చుకొను చుండినపుడును, లేక రాత్రింబవళ్ళు నిద్రను సకాల భోజనమును విడిచి ఏకాగ్రతతో పనిచేయు చుండినపుడును, ఆమెయందు అనారోగ్యముకాని, అలసటకాని లేక, విషయములు విద్యుద్వేగముతో జరిగి పోవు చుండెను. అపుడు ప్రయోగింపబడిన దివ్యశక్తి అతిమనస్సు (Super - mind) కాదు; కాని, అది అధిమనస్సు (Over - mind) అయ్యును, చేయబడు కార్యమునకు అది చాలినంత శక్తి కలదై యుండెను. సాధకుల నిమ్న ప్రాణిక-భౌతికములు, ఈ విధానమును అనుసరించలేక పోవుటచే, ఆతర్వాత శ్రీమాత తన కార్యమునకు

ప్రయోగించిన దివ్యవ్యక్తులను, తెరచాటున యుంచి, తానే మానవుని భౌతిక సమ – స్థితికి దిగి, అచ్చటి పరిస్థితులను పట్టి పనిచేయవలసి యుండెను. ఈ విధానము నందు, కష్టము, పోరాటము, వ్యాధి, అజ్ఞానము, తమస్సు కూడి యుండును. సర్వము, దీర్ఘ కాలికము, మందము, కష్టము, బాహ్యదృష్టికి, నిష్ఫలముగ నుండెను; ఇప్పుడు మఱల, పురోగమించుటకు సాధ్యమగు చున్నది. కాని విధానమునందు పురోగతి సర్వసాధారణము శీఘ్రము కావలయునన్న – సాధకుల ఆంతరిక వైఖరి, కొందఱి యొక్క మాత్రమెకాదు, అధికులయొక్క వైఖరి, – మారవలెను. వారు, తమ భౌతిక – బాహ్యచేతస్సు యొక్క స్థితులకు భావాలకు తక్కువగా అంటుకొని, సాధకుని యోగ చేతస్సునకు తెఱచుకొనవలెను. వారది చేసినచో, వారి అంతః చక్షువు తెఱచుకొని, మఱల శ్రీమాత పూర్వమువలె దివ్యవ్యక్తులను శక్తులను బాహ్యముగా ఆవిర్భవింప చేసినచో, భయపడక కలవరపడక యుందురు. తమతో సమానముగ శ్రీమాతను సర్వదా నుండుమని వారపుడడుగరు: కాని, శీఘ్రముగా లేక క్రమముగా ఆమె భూమికకు ఊడ్వబడుటకు సంతోషింతురు, కష్టములు పదంతలుగా తక్కువై, అధికతర సులభతర పురోగతి సాధ్యమగును.

నేను తెలపినదిది; మానవ స్వభావమునందు అసామంజసముగా నున్నదాని నంతటిని తొలగించి, సామరస్యముగానున్న దానినంతటిని, మానవ పరిణామ మునకు లోపించిన దానినంతటిని, విశుద్ధతరముగ, ఉన్నత తరముగ, మహత్తర ముగ, సౌందర్యతరముగ నొనర్చి, దాని దివ్య సమస్థితికి రూపాంతర మొందించు, మాయొగము యొక్క ఈ ప్రథమ సిద్ధాంతము సహేతుకమై యుండియు, దీనిని గ్రహించుటకు అనేకులు కనపఱచిన మందతను గుఱించి, అసహిష్ణతను నేను నాలేఖ యందు వ్యక్తపఱచితినని తలంతును. ఈ గమ్యమును చేరుటకు, విషయములు మరింత వేగముగ ముందుకు నడుచుటకు, సాధకుల అంతరికవైఖరి తక్కువ అజ్ఞానముతో కూడి యుండవలెను; కాని వారంతటి స్థితికి రాలేనిచో, అతిమాన సిక–అవతరణ భౌతిక భూమికకు చేరువఱకు, మేమెట్లో ముందుకుపోవలయుననుట సత్యము.

కడపటి అంశమేమన, నిర్నిమిత్తముగా నిరాశచెందే ప్రవణతను నీవు తొల గించు కొనవలెను. "నీవు నిర్మించుకొన్న భావానికి నీవుఇచ్చే స్వచ్ఛందత(చొరవ)యె నీకు కష్టము కలిగించు చున్నది; దానిని కడపటిసారిగా తొలగించితే'', నీకష్టము

మాయమగును; ప్రథమమున అభివృద్ధి మందముగనే యుండవచ్చు; కాని అభివృద్ధి తప్పక కలుగును; కొంతకాలము తర్వాత అభివృద్ధి శీఘ్రతరమై, ఇచ్చటగల అతిమానసిక శక్తి సహాయముతో, ఇతరులకు వలె, నీకును సిద్ధి సత్యముగనే అతివేగముగ కలుగును. 18-10-34

2

"కాని ఇపుడు శ్రీమాత వెనుకకు మఱలినది. తప్పంతయు అతిమానసమునదే; ఏలయన, అతిమానసమును భౌతికములోనికి కొనితెచ్చుటకే, ఆమె ఏకాంతమునకు మఱలినది" అని నీవుచెప్పుదువు. అతిమానసమును తప్పుపట్టుట తగదు; ఆశ్రమ వాతావరణమునందు, అయుక్త ప్రతిస్పందనలచే, అయుక్త ఆంతరిక వైఖరిచే, ప్రాణిక - భౌతిక స్పర్శకుగా శ్రీమాత సృష్టించిన విధానము మలినపడి యుండనిచో, పూర్వపు పరిస్థితులయందు కూడ అతిమానసము భౌతికములోనికి అవతరించి యుండును; అతిమానసిక శక్తి నేరుగా పనిచేసి యుండలేదు; కాని అతిమానసమునుండి కూర్చుకున్న ఒకవిధమగు దివ్యజ్ఞాన ప్రకాశమును తనయందు వహించిన మధ్యస్థ - సన్నాహకశక్తి పనిచేసి యుండెను. ఇంకను విజయింపబడని నిమ్న (భౌతిక) ప్రాణిక - జడ - భూమికపై ఈ అయుక్త శక్తులు దాడి జరిపి యుండనిచో, మహత్తర కార్యమునకు కూడ దారిని తెఱచియుంచు క్రియకు, ఈ మధ్యస్థసన్నాహకశక్తి చాలినంత బలమును కలదై యుండెను. ఇట్టి అయుక్త శక్తులు అడ్డుదూరి విరుద్ధ ఫలితమును కలిగించె అవకాశమును వీనికి పొసగనివ్వకూడదు. ఇందుకనే, శ్రీమాత అవలంబించినపద్ధతినివిడచి, ఆమె వెనుకకుమఱలినది, అట్లయ్యును, క్రియాక్షేత్రమును వదలుటయని కాదు; కాని ఇది తాత్కాలిక ఉపాయముగ అవలంబించిన తిరోగమనము. అందుచే, ఈ లోపమును సవరించుట అతిమనస్సుయొక్క బాధ్యతయై యుండలేదు; ప్రత్యామ్నాయముగ చెప్పగలిగినదేమన, అతిమానసికావతరణ అన్ని కష్టములను తొలగించును. 14-1-1932

భౌతికములోనికి సాధనయొక్క అవతరణ

ప్ర :- సాధన భౌతిక భూమికలో జరుగునపుడు, సాధకులందఱు భౌతికచేతస్సులోనికి దిగవలెనా, లేక, నాయందువలె అపరిశుద్ధతను తమస్సును అధికముగా కలవారే దిగవలెనా ?.

జవాబు :– అందఱు పూర్తిగా భౌతికములోనికి దిగవలయునా లేదా యని చెప్పుట కొంతకష్టము. శ్రీమాతయు నేనును దిగవలసి యున్నది. లేనిచో ఈ కార్యము వేరువిధమున సిద్ధింపదు. మేము పైనుండి ఉన్నతతర ప్రాణికము ద్వారా ఆ పని చేయుటకు ప్రయత్నించితిమి; కాని అది సాధ్యము కాలేదు; ఏలయన వారీవిధానమును అనుసరించలేక పోయిరి, – క్రిందికి అవతరించు దానిని అనుభ వించుటకు, వారి నిమ్నప్రాణ భౌతికములు తిరస్కరించెను, లేదా దుర్వినియోగ పఱచి, అతిశయోక్త – ఉగ్ర – ప్రతిఘాతములతో తమ్ముదా నింపుకొనిరి. అప్పటి నుండియు వారి సాధన అంతయు, మాతోపాటు భౌతిక చేతనలోనికి దిగినది. చాల మంది,' ఈ విధానమును, మనః ప్రాణములందు తగిన సన్నాహము లేకనే తక్షణము కొందఱు, మనః ప్రాణములకును, వీనితోపాటు భౌతికమునకును – అంటుకొని, ఈ మూడింట మధ్య జీవించుచు కొందఱు, పూర్తిగా, మనః ప్రాణములను సిద్ధపఱచికూడ, మఱికొందఱు – అనుసరించియున్నారు, భౌతికములోనికి పూర్ణావ తరణ చాలకష్టతర కార్యము. భౌతికము సాధారణముగా, దివ్య సత్యమును ప్రవే శించనియ్యక, అభేద్యమై, మందమై, గూఢమైయుండును. ఈభౌతికము, అలవాట్లతో కూడుకొనిన వస్తువు; అధశ్చేతనమునకును యంత్ర సదృశ క్రియాప్రతి క్రియలకును బానిసయై ప్రవర్తించును. ప్రాణికమువలె అంత అధికముగా ఉగ్రదాడులకిది లోను గాదు; కాని, ఇది జాడ్యములకును వేఱువిధ ప్రవృత్తులకును లోనై యుండును; దివ్యప్రకాశము, దివ్యశాంతి, దివ్యశక్తి, దివ్యసంతోషము పైనుండి అవతరించి దీనిలో స్థిరపడు నంతవఱకు నిస్సంతోషమును మాంద్యమును కలిగి పాత అల వాట్ల ననుసరించి వర్తించు చుండును. ఈ భౌతిక చేతస్సునందు కష్టమగు కార్య మంతయు మేమేచేసి, సులభతర కార్యమునకు అనుకూల మేర్పఱచిన తర్వాతనే ఇతరమును దిగువకు ఆహ్వానించి యుందుము, కాని ఇది సాధ్యము కాలేదు.

అపరిశుద్ధతతో దానికి సంబంధము కలదని నేను తలంచను. క్రిందికి దిగ వలసిన దానికన్న త్వరగా దిగితివి, అది జరిగినపుడు, ఉన్నతతర చేతస్సునందు, తలపైభాగమున, ఆత్మానుభవము కలిగింప గల ఊర్ధ్వచలనము, ఆత్మయొక్క శాంతియు, నిశ్చల నీరవతయు, తమ్ముదా స్థాపించు కొనుటకు సిద్ధపడి యుండెను. ఇదే మొదలు జరిగి యుండినచో, ఇది తక్కువ కష్టముగా నుండెడిది. ఈ విషయ ములు నెఱవేఱుటకు జడ స్తబ్ధతతో నీవు గొప్పగా పోరాడవలయునని దీనికర్థము –

నీవు పట్టుదలతో ప్రయత్నించినచో తప్పక అవి నెఱవేరును. నీ కవి చాలసులభ సాధ్యము. 31-12-1934

ఒక నూతన దివ్యశక్తి

యక్సు తల్లియొక్క చికిత్సా విజయము, నిజముగా నొక ఘన కృత్యమే యగును; ఆ వ్యాధికిగల అశమనీయతను దుష్టతనుబట్టి, అది బాగగుట కష్టమే అయ్యును, అది అసాధ్యముకాదు. దివ్యశక్తి అక్కడ పూర్వమే పనిచేయు చుండె ననుట నీవు చెప్పుచున్నది సత్యమే; చాలినంత విశ్వాసము, గ్రహించేశక్తి (ముఖ్యముగా సాధకులు) గల వారి యందును, లేక ఇతర అనుకూల పరిస్థితుల యందును, మాత్రమే తక్షణ వేగముతో, పూర్ణతతో ఆశక్తి పనిచేసెను

ఈ దృష్టాంతములు, దివ్యశక్తియొక్క యొక నూతన సామర్థ్యమును, నూతన విధానమును సూచించునని తోచును. అది ఇతరత్ర వ్యాపకమై పనిచేయునను నీ భావమునకు ఆధారము లేకపోలేదు; ఏలయన పృథ్వీవాతావరణము నందిదివఱకు లేని ఒకానొక దివ్య విషయము వ్యవస్థితమయ్యె నేని, ఊహించని విధముగ అనేక మార్గముల నది పనిచేయును. ఈ విధముగ, ఈ యోగము, కార్య కారియైనప్పటి నుండి దాని ప్రత్యేక వికాసకారి గతులు, మాతో సంబంధము లేనట్టియు, వారికి జరుగుచున్నది ఏమియని తెలియనట్టియునగు అనేకులకు చేకూరినవి. ప్రకృతి ఇంకను పరిణామ గతియందుండుటచే, నూతన దివ్యజ్యోతులు, దివ్యశక్తులు, ప్రకృతి యందు కొనితేబడి, సచేతన పృథ్వీ సత్తయొక్క అంశములుగ చేయబడవలసి యున్నవి. 29-1-1936

భౌతిక భూమికయందలి పోరాటము

వ్యాధిని గుఱించి నీవు వేసిన ప్రశ్నకు సమాధానముగా, భౌతిక భూమి యందలి పరిపూర్ణత, ఈయోగాదర్శములో నొకభాగమనుట నిజము, కాని ఇది కడపటి అంశము; శరీరమును అంతర్భాగముగా గల భౌతిక చేతస్సునందు ప్రధాన మార్పు కలుగ నంతవఱకు, ఇతర భూమికలయందు కొంత పరిపూర్ణత కలిగినను, శరీరమునందు ముక్తస్థితి లేకపోవచ్చును. ప్రత్యేకముగా మాకొఱకు మేము పరిపూర్ణతను అన్వేషించలేదు: కాని ఈ పరిపూర్ణత సర్వసాధారణముగ – ఇతరుల పరిపూర్ణతకుగా-సాధ్యతను సృష్టించుటకుగా మేము దీనిని అన్వేషించితిమి. ఈపనిని

సాధ్యపఱచుటకుగా, ఈ సిద్ధిని ఈ రూపాంతరమును మేము మాకుగా అంగీకరించుకొని, అందలి కష్టముల నెదుర్కొని వానిని జయించ వలసియున్నది. ఇతర భూమికలపై చాలినంత మేఱకు, ఈ కార్యము చేయబడి యున్నది: కాని భౌతిక భూమికయొక్క కేవల జడ-అంశమునందు చేయబడలేదు. ఇదిచేయబడు వఱకు, అక్కడి పోరాటము జరుగవలెను. యౌగిక క్రియారక్షణ శక్తి అనునది యొక్కటి ఉన్నది, అయ్యును కష్టములకు మినహాయింపు ఉండజాలదు. శ్రీమాతకు కలుగు కష్టములు స్వకీయములు కావు; రూపాంతర కార్యముయొక్క సర్వసాధారణ కార్యమునందు అంతర్గాతముగా గల కష్టములను, ఇతరుల కష్టములను కూడ అమె భరించును. అట్లుకానిచో, దీని విషయమే వేఱుగ నుండును. అగస్టు. 1936

4_వ అధ్యాయము

మార్గమున సాహాయ్యకులు

ఆశ్రమము నేర్పఱచుటకు కారణములు

1

ప్రారంభమున ఆశ్రమము లేదు, శ్రీ అరవిందుల సమీపమున నుండుచు, యోగము చేయుటకు కొందఱు వ్యక్తులు వచ్చిరి. జపాను నుండి శ్రీమాత వచ్చిన కొంతకాలము తర్వాతనే అది ఆశ్రమరూపము ధరించెను; ఇదియును, శ్రీమాత యొక్క, లేక శ్రీ అరవిందుల యొక్క ఉద్దేశ్యమును, లేక ప్రణాళిక ననుసరించి గాక, సాధకులు తమ ఆంతరిక_బాహ్య జీవితమును శ్రీమాత చేతులలో నుంచుటకు కోరుటచేతనే, ఇది ఆశ్రమ రూపము వహించెను.

2

జరిగిన విషయము లేవన,_ ఫ్రాంసు జపాను దేశములలో శ్రీమాత చాల కాలముండి 24_4_1920 తేదీన పాండిచెరికి తిరిగి వచ్చెను. శిష్యుల సంఖ్య వేగముగా వృద్ధియగు సూచన కనబడెను. ఆశ్రమము వృద్ధియగుటకు ప్రారంభించినపుడు, దానిని వ్యవస్థీకరించు బాధ్యత శ్రీమాతకు కలిగెను: త్వరలో శ్రీ అరవిందులు యేకాంతమును ప్రవేశించిరి; ఆధ్యాత్మికముగా, భౌతికముగా దీనిబాధ్యత యంతయు శ్రీమాతపై పడెను.

3

ప్ర :_ ఆశ్రమము యొక్క పూర్తి బాధ్యత 1926లో నేతేదినాడు శ్రీమాత వహించెను ?

జవాబు :_ ఆ తేది స్పష్టముగా శ్రీమాత కెంతమాత్రము జ్ఞాపకము లేదు. ఆగస్టు 15, తర్వాత కొన్ని దినముల కుండవచ్చును. నేనే కాంతమును చేరినపుడు అ కార్యమును పూర్తిగా శ్రీమాత వహించెను.

ఆశ్రమ హద్దులు

ఆశ్రమ హద్దు లేవి? ఆశ్రమ సాధకులు నివసించు ప్రతి గృహము ఆశ్రమ సరిహద్దులలలోనే యున్నది. ఈ కాంపౌండులో నున్న గృహములనే ఆశ్రమమని ప్రజలు విచిత్రముగా చెప్పుకుందురు, – దీని కర్థములేదు. ఒకానొక కాంపౌండుకె, శ్రీమాతయొక్క, లేక నాయొక్క ప్రభావము అంటియుండునని వారు తలంతురా? జనవరి 1935.

సాధకులతో మా వ్యవహార ధర్మము (పద్ధతి)ను అల్లేసర్వులతో కూడ, మేము (శ్రీమాతయు నేనును) దైవధర్మమును పట్టియె వ్యవహరింతుము, ధనికులను దరిద్రులను మానవుని ప్రమాణముల బట్టి గాక, నిమ్నజాతి యందు లేక ఉన్నత జాతియందు జన్మించిన వాడైనను, అందరిని సమానముగా మేము ఆశ్రమములో చేర్చుకొని, వారికి సమానముగా ప్రేమను రక్షణను అందజేయుదుము – సాధనయందు వారి అభివృద్ధియే, మా ముఖ్యకార్యము. – ఏలయన, వారిక్కడికి వచ్చిన, దందులకే, వారి ఉదరములను, జిహ్వాచాపల్యమును తృప్తి పఱచుకొనుటకు కాదు, సామాన్య ప్రాణిక కానునలను కోరుటకు కాదు, లేక సుఖములకు, పదవులకు గౌరవమునకు పెనగులాడుటకు కాదు, వారు వచ్చినది. వారి అభివృద్ధి, శ్రీమాత ప్రేమరక్షణలకు ఎట్లు వారు ప్రసన్నులగు చుండిరనుటపై, సర్వులపై సమానముగ ఆమె గ్రుమ్మరించు శక్తులను, అందుకొను చుండిరా, ఆమె వారికిచ్చిన వానిని, సువినియోగ పఱచిరా, దుర్వినియోగ పఱచిరా,యను విషయములపై నాధారపడి యుండును. కాని, శ్రీమాత సర్వులను బాహ్యదృష్టికి కనబడు నట్లుగ సమానముగా వ్యవహరించ వలసిన బాధ్యతకాని, ఉద్దేశ్యము కానిలేదు; అట్టి భావన దుర్బలతతో, అవివేకముతో కూడుకొన్నది మాత్రమే. ఆమె అట్లు చేసినచో, దైవధర్మమునకు, ఆశ్రమ సత్యమునకు అమెదూరస్థురాలగును. ప్రతి సాధకుని, స్వభావమును, శక్తులను, ఆవశ్యకతలను పట్టియు (అతని హక్కులను కోరికలలను పట్టికాదు), అతని ఆధ్యాత్మిక శుభమునకు గల ఉత్కృష్టతను పట్టియు, అతనితో వ్యవహరించ వలెను. అదెట్లు అను విషయమున, బయటి నుండి వారికి కలిగే భావాలను పట్టికాని, వారి కామనలను పట్టికాని, న్యాయము సత్యము అనెడి వారి భావాలకు గల ప్రమాణమును బట్టిగాని, శ్రీమాత తమయందు తాను కోరినవిధముగ వర్తించ వలెననెడి సాధకుల అజ్ఞానముతో ఆజ్ఞాపింపబడుటకు గాని, మేము అంగీకరించము. మాయందు

గల దివ్యసత్యమును పట్టియు ఈ పృథ్వీ స్వభావమునందు మేము స్థాపించుటకు ప్రయత్నించుచున్న దివ్య సత్యమును పట్టియు మేము వర్తింతుము. 11-12-1933

మేము ప్రథమమున కోరునది

మేము అంగీకరించువారు, దైవమును ఒక్క అంశముననేయైన మనః పూర్వకముగా కాంక్షించినను, అట్టివారిని కూడ, మేము అంగీకరింతుమని నీవు చెప్పుమాట, పూర్తిగా సత్యమే. ప్రారంభమున మేము వారినుండి అధికముగ కోరితిమేని, దైవదిశకు ప్రయాణించుటకు ప్రారంభించువారి సంఖ్య చాల స్వల్పముగ నుండును. 24-4-1935

సాధకులయెడ మా ఏకైక కర్తవ్యము

తప్పులు, వానికి శిక్షవిధించడము అను ప్రశ్నయే లేదు, - ధర్మాధికారివలె సాధకులతో వారి తప్పులను గుఱించి వ్యవహరించి, వారిని శిక్షించుచు, తప్పులు పట్టుచుండినచో సాధన సాధ్యమే కాదు, మమ్ముల గుఱించి నీవు కావించె దండన ఎట్లు న్యాయమో నాకు తెలియదు. సాధకులను ఆధ్యాత్మికానుభవమునకు గొనిపోవుటె మాముఖ్య కర్తవ్యము - కుటుంబ కలహములలో కుటుంబ యజమాని ప్రవర్తించునట్లువలె, ఒకరి పక్షము వహించి మరొకరిని తగ్గుపఱచుట, మా పని కాదు : X అనునతడు, ఎన్నిసారులు తప్పుదారి నడిచినను, అతనిని చేతపట్టి లేవనెత్తి, మఱల దైవమునకేసి మఱలునట్లు చేయవలెను, నీతోకూడ అట్లే వ్యవహరించితిమి. 29-3-1933

మంచి వేయు మీ కృప

ప్ర :- మాకాపత్యములు అవిధేయతలు, చెడునడతలు, ఈ యన్నింటిని ఓర్చుకొన్న మీ కృపానహనములు నన్నుముంచి వేసినవి.

జవాబు :- మానవ స్వభావము, దాని సాంద్రత యందిట్టిదే; మాకు సహనము లేనిచో, అదిమారునను ఆశయే లేదు, కాని, మానవునియందు, మార్పునకు శక్తి నివ్వగల మనః పూర్వక వస్తువు వేరొకటి కలదు. యట్టివంటి వారియందు ఆవేరొక వస్తువు (అది అంత దట్టముగా కప్పబడి యున్నది) ను కనుకొని, దాని నాచరింప చేయుట కష్టము. 8-7-1934

సాధకులతో మమ్ము పోల్చుకొనుట

1

ఇక్కడ ఎవరైన నాతోను శ్రీమాతతోను సమానమగుదురనికాని, మా స్థానమునాక్రమించగలరనికాని నేను భావించలేదు.........కాని X, Y, and Z రూపాంతర మొందుటకు నిజముగా సాధ్యమే. వారి ప్రస్తుత వ్యక్తిత్వములను పరిధులను పోద్రోచి, ఇప్పుడున్న దానికన్న, ఇంకను సమీపమునకు రాగలుగుట సాధ్యమే, కాని అందుకు మనః పూర్వక సంకల్పముతో ప్రయత్నించవలెను. 10-8-1935

2

శ్రీమాతయు నేనును తప్ప, ఎవ్వరును కూడ అధిమనస్సును అనుభవించ లేదు. దాని ప్రభావమును మాత్రమే వారు అనుభవించుచున్నారు, అదియును అంతర్ముఖముగనే. 24-3-1934

సాధకులు చేయవలసిన పనులు

1

సాధకులకు గాను పనిచేయుట, నీగౌరవానికి లోపమా ? ఈ వైఖరితో కూడిన అహంకార పూరితము, సాధకునికి తగదు. భోజనశాలలో, గృహనిర్మాణ సేవలో, గిడ్డంగులలో, వడ్లపనిశాఖలో, కమ్మరిపనిశాఖలో, సాధకులందఱు, ఇతర సాధకులకే పనిచేయుచున్నారు; దినమంతయు శ్రీమాత సాధకుల కొఱకే పనిచేయుచున్నది; ఈ జవాబు వ్రాయుటయందు కూడ సాధకుని కొఱకే, నాకాలమును, వ్యయపఱచు చున్నాను. భోజనశాల వంటశాలలలో చేయువారు "సాధకుల కొఱకు వంటచేయము, వడ్డించము; అట్లుచేయుట మాకు గౌరవలోపము. శ్రీమాత కొఱకు మాత్రమే, మేము వంటచేయుదుము" అని చెప్పిన, అది సరియందువా? నేను శ్రీమాతకే జాబులు వ్రాయుదును, మరెవ్వరికి వ్రాయునని తలంచి, సాధకుని కొఱకు చేయుచున్నానను నెపమున, నీ జాబులకు బదులు వ్రాయకుండ నిలుపుదునా ?

వంటశాలలో సాధకులకు వంటచేయుటతప్ప, X ఇన్ని సంవత్సరములేమి చేసెను ? సాధకులకుగాను గిడ్డంగులలో Y ఏమిచేయుచుండెను ? ఈ భావాలన్ని

బుద్ధిహీనములు. శ్రీమాతచే నివ్వబడిన ప్రతి పనియు శ్రీమాత కొఱకు చేయు పనియే. నవంబరు 1938

2

పుస్తకములు జాబులు వ్రాయు పనిమానుకొనబడదు — కాని వారమున కొక దినము (ఆదివారము) ఈ పనిచేయకుందును. ఉత్తర ప్రత్యుత్తరముల పని చాల అధికమగుచున్నది: రాత్రి యంతయు, పగటిలో ఎక్కువ భాగము ఇందులకే వ్యయమగుచున్నది; శ్రీమాతకూడ తన పనిని పగలున్ను, రాత్రిలో కొంత భాగము చేసికొని, రాత్రులలో అధిక భాగము ఇందుకే వ్యయపఱచుచున్నది. ఇందుచే నానాటికి ప్రణామము, అలస్యమగుచున్నది. ఏలయన ఈ పనులు 7—30 గంటల వఱకు, ఇంకను అలస్యముగనే ముగియును. ఈ పనికూడా, కొదవబడి, వీని కొఱకు మిగతా ముఖ్య పనులకు భంగము కలుగుచున్నది. కొంత విశ్రామ మవసరము. 19—12—1933

ఆధ్యాత్మిక విషయమునందు గల రెండు అంశములు

సహాయము (దైవముయొక్క మధ్యస్థమును గుఱించి నే చెప్పుటలేదు, కాని శ్రీమాతయొక్కయు నాయొక్కయు సహాయము) నీకు తప్పక యుండును. నీ మనస్సు భౌతికమే అయ్యును, మా సహాయము క్రియాశీలమై పనిచేయును; కాని దీని ఉపకరణముగా, నేను చెప్పినట్టి క్రియాశీల దృఢసంకల్పము కూడా అక్కడ యుండునేని, మా సహాయము మరింత కార్యకారి కాగలదు. అధ్యాత్మ విజయమునందు సదా రెండు అంశము లుండును,—ఒకటి స్వకీయ దృఢ సంకల్ప ప్రయత్నములు. రెండు, ఏదోయొక విధముగ సహాయపడి, ప్రయత్నమునకు ఫలమునిచ్చుదివ్యశక్తి. 26—1—1934

వ్రాత మూలకముగ సహాయమును పొందుట

1

ప్రశ్న : మాయందేమి జరుగుచుండునది, మేము దేనిని ఎట్లు ఆకాంక్షించు చుండునది మా స్వభావము, మీ సహాయ్యమును, నేతృత్వమును ఎట్లు అందుకొని ప్రతి క్రియ కావించుచున్నది, శ్రీమాతకును మీకును తెలియునని భావింపబడు చున్నది. అట్లైనచో మీకిదంతయు వ్రాయవలసిన పనియేమి ?

జవాబు : నీవు వీనిని ఎఱింగి నీ స్వీయ పరిశీలనను మా యెదుట పెట్టవలసిన అవసరమున్నది, మేము పని చేయగలుగునది. దానిపైననే, అపుడు సాధకుని భాగమును మేము పరిశీలించిన భాగమున, సాధకుడు చేయవలసిన సచేతన కార్యమును చేసిననే, మా కార్యము దానిపై ప్రయోజన పడగలదు. 7-1-1936

2

సాధకులు తమ కష్టములను మాకు స్పష్టముగా చెప్పుకొనుటచే సదా తక్షణ నివారణకానప్పటికిని, పలుమారు తక్షణనివారణోపాయమై శ్రేష్ఠమయ్యెననుటకు నూరాడ్లు ఉదాహరణములు కలవనుట నిస్సందేహము. ఇక్కడనున్న సాధకులే కాదు, దూరముగనున్న వారు కూడ, తమ ఆంతరిక కష్టములను గుఱించి మాత్రమే గాక, ప్రతికూల బాహ్యపరిస్థితులను, వ్యాధుల గుఱించికూడ మాకు తెలుపుటచే ప్రయోజనమును పొందిరి. కాని, అందుకు తగిన ఒక విధమగు వైఖరి – ప్రాణిక మానసికమునందు బలమగు విశ్వాసము, లేదా ఆంతరికసత్తయందు ప్రతి స్పదించి గ్రహించు అలవాటు – అతనియందవసరము. ఈ అలవాటు స్థిరపడిన తర్వాత, విశ్వాసమంత నిశ్చయకముగ లేకున్నను, లేదా మనస్సునందు బాహ్యాభివ్యక్తము అజ్ఞానముతోకూడి అస్పష్టముగనున్నను, లేదా, దాని రూపమునందు విభిన్నముగనున్నను, జాబు వ్రాయుటచేత ప్రయోజనమే తప్పక కలిగియుండెననుట నేచూచితిని. ఇంతేకాక, లేఖకుడు, తనయందలి ప్రవృత్తులకు సాక్షియై, వానిని నిష్పక్షపాతముగ, ఖచ్చితముగ తన స్వభావమునందలి దృగ్విషయముగ, లేక ఒకానొకశక్తి తననుబాధించుటచే, దానినుండి విముక్తినికోరు ప్రవృత్తిగ, దానిని గమనించి స్పష్టముగ చెప్పెనేని, ఈ విధానము తప్పక విజయము గాంచును. ఇటుగాక, తాను వ్రాయ తలంచిన విషయము, తన ప్రాణికసత్తను లోబఱచుకొనుటచే, ప్రాణికసత్త అతని కలమును తీసికొని, సందేహమును, నిరుత్సాహమును, నిరాశను, తిరుగుబాటును ప్రోత్సహించుచు, (వ్యక్తపఱచుచు) అతనికి మారుగ వ్రాయుచో, విషయము తారుమారగును, ఈ విధముగ జరిగినను, కొన్ని సమయముల నది దోషమును పాఱదోలును ; కాని, ఈ అవస్థను లోబడి వ్రాయబడు కథనము, ఘర్షణకు శక్తినిచ్చుటకు తోడ్పడవచ్చు – కడకు తాత్కాలికముగనైన – అధికపఱచునట్లుగ దీర్ఘపఱచునట్లుగ తోచవచ్చు బహుశః ఆ సమయమునకే యైనను దాని ప్రచండతచేతనే దానిని పరిహరించుకొనుచు, అందుచే, కడపటికి స్వాస్థ్యమును కొనితెచ్చును ; కాని అధిక సంకుల సంక్షోభముల ఫలితముగ, – మఱల మఱల నిట్టిదే జరుగునను

సంశయాస్పదముగను – ఈ అవస్థయుండును. ఏలయన, ఈ వియోచనము ఘర్షణా శక్తియొక్క తాత్కాలిక వ్యయముచే కలిగినదేకాని, సాధకుని నిర్మల సమ్మతి సహకారముల కారణముగ, దైవశక్తి మధ్యస్థముగ ప్రవేశించి పనిచేయుటచే కలిగిన పరిశుద్ధతచేకాదు. దుష్టశక్తుల ప్రభావమును త్రోసిపుచ్చుటచేకాదు. ఒక అస్తవ్యస్త పోరాటము, తొందర తొందరగా గలిగిన మధ్యస్థ ప్రభావము, మాత్రమే యుండెను కాని, శక్తులు స్పష్టముగ నొక పక్షమున పనిచేయుటచే కలిగినదికాదు. ఈ అవస్థలో కలిగిన సంక్షోభ భ్రమణలయందు సాహాయ్యక శక్తియొక్క మధ్యస్థ కార్యము కనుగొనబడక జరిగి పోవును. నీకు కలిగిన విషమ పరీక్షలలలో జరిగిన దంతయు నింతే, నీ యందలి ప్రాణశక్తి గాఢవికృతిని పొంది, నీపై అభియోగము కావించు దుష్టశక్తియొక్క హేతుకతలను బలపఱచుచు, వానిని వ్యక్తపఱచ ప్రారంభించెను. క్లిష్టపరిస్థితులపై ఉన్నత తర దివ్య ప్రకాశ శక్తులు పనిచేయుటకుగాను మేల్కొనబడిన మనస్సుచే విశుద్ధ పరిశీలనా నిరూపణలకు బదులు, ఎదుటిపక్షమును బలపఱచుటయె జరిగినది. అనేక సాధకులు, పురోగాములుకూడ, తమ కష్టముల నిట్లు నిరూపించే అలవాటుకు లోనై యున్నారు; కొందఱింకను ఈ అలవాటును కలిగించుకొనుచున్నారు : ఇది మార్గముకాదని వారి కింకను అర్థముకాలేదు. ఒకానొక కాలమున, ఈ ఆశ్రమము నందిది ఇట్లు జరుగవలె ననెడు దివ్యసత్యముగ దీనిని భావించెడివారు ; వారట్లు ఎందుకుచేసిరో నాకుతెలియదు ; ఏలయన ఈ యోగమును గుఱించి నా ప్రబోధమునందు ఇట్టి దెప్పుడును లేదు. కాని, ఇది మార్గముకాదని ఇపుడిపుడు అనుభవముచే తెలసికొన్నారు ; ఈ పద్ధతి వలన పోరాటము అంత్యము లేనిదై, చుట్టి చుట్టి భ్రమించుటయే జరుగును. విజయమునకుచేర్చు ఆత్మోన్మీలన విధానము(ఆవశ్యకముగ తక్షణమే ఫలితము నివ్వకున్నను, క్రమముగ వివేకపూర్వకముగా జరుగునట్టి ఈ విధాము) నకును మఱియా అస్తవ్యస్త విధానమునకు భేదముకలదు. గురువుయొక్క సహాయము ఫలకారియగుటకు తన సర్వస్వమును గురువుకు తెఱచియుంచ తలంచిన వారి విధానమిది. 17-12-1932

రక్షణయందు విశ్వాసము

శ్రీమాతయు నేనును ఇచ్చేరక్షణయందు శరణ్యమును పొందు అలవాటును శక్తిని నీవు వృద్ధిపఱచుకొనవలెను. ఇందుకొఱకే, నీ బాహ్య మనస్సుచేత విమర్శించి నిశ్చయించే అలవాటుగాని, లేక ప్రాగ్ - కల్పనలను భావాలను పోషించె అలవాటుగాని మాయమైపోవలెను. అవి ఉదయించినపుడెల్ల, – "శ్రీమాతార విందు

లకు నాకన్న బాగుగా తెలియును - నాకు లేని జ్ఞానానుభవములు వారికున్నవి - సామాన్యమానవుని జ్ఞానమునకన్న ఉన్నతతర ప్రకాశములో సర్వోత్కృష్టమునకు వారు పని చేయుచుండవలెను," అని మఱల మఱల నీవు నీకు చెప్పుకొనవలెను, నిన్ను మబ్బులు ఆవరించినపుడుకూడ మఱవకుండునట్లు, నిన్ను ఈ భావమునందు నీవు స్థిరపఱచుకొను నెడల, అసురమాయ సూచనలను నీవు చాల సులభముగా నెదుర్కొనగలవు.

ముక్తపఱచు బలాత్కారశక్తి

నీవింత బాధపడినందులకు మేము దుఃఖించుచున్నాము. నిన్నుగాయ పఱచుటకు కాదు, శ్రీమాత నీపై నింతభారమును వేసినది. కాని నిన్ను విముక్తిపఱచుటకే; గాఢ ప్రేమచే సానుభూతిచే, నీ పోరాటముల యందు నీపైన, నీకు సహాయము చేయుటకు శ్రీమాత ప్రయత్నించినది. నీ శాంతిని, మన స్స్వస్థతను త్వరలో నీవు కోల్కొందువని నమ్ముచున్నాను. సాధ్యమైనంత సాహాయ్యమును నీ కివ్వ ప్రయత్నింతును. 23-1-1935

గురువుతో - వ్యక్తిగత స్పర్శ - దివ్యశక్తికి - ప్రతి స్పదించుట

1

అతనిని నాకు పరిచర్యచేయువారితో చేర్చవలయుననికోరు, X సూచనను అంగీకరించుట సాధ్యముకాదు. వారి సాధనకు సాహాయ్యకముగా వారి కాపని ఇవ్వబడలేదు. కాని వేఱుప్రయోజనముల కొఱకు వారి కాపని ఇవ్వబడినది. నిజములో ఇక్కడకూడ కొంత దురభిప్రాయముకలదు. అవిరామ వ్యక్తిగత స్పర్శచే దివ్యశక్తియొక్క ప్రభావము ఆవశ్యకముగా చేకూరదు. శ్రీ రామకృష్ణునితో అట్టివ్యక్తిగత స్పర్శ హృదయునికుండెను. రామకృష్ణునికి స్వయముగా సేవచేసే అవకాశమతనికి యుండెను. కాని ఒక సారితప్ప, అతడు పొందిన ప్రయోజన మేమియులేదు; అతని ప్రభువు అతనికిచ్చిన అనుభవమును, శక్తిని, ఆయొక్కసారికూడ అతడు భరించలేక పోయెను. శ్రీమాతకు ప్రణామము, దర్శనము, - ఈ ప్రత్యేక సమయములందు తాను విలీనమైపోవు అనుభవము, X కు కలుగుచుండెను. అతనియందు గల ఈ ప్రతిస్పందనాశక్తి ప్రత్యుత్తరాత్మకతాశీలతచే అతడు దివ్యశక్తికి ప్రతిస్పందించగలడని తెలుపును. మా భాషలో మేము చెప్పునట్లుగ, అతని

యందు గ్రహణ శీలతయున్నది : ఇదియొక గొప్ప విషయమే ; ఏలయన అందరికిని, ఇది యుండదు ; దీనిని కలవారు, సర్వదా కారణమును తెలిసికొనకున్నను, దాని ఫలమును పొందుదురు. కాని అతడు, తర్కించుట తక్కువచేసి, ఈ సమయములందువలె, ఉన్మీలితుడై యుండవలెను. ఈ దివ్యశక్తిని గురించి వ్రాయుచుంటినేని, అందుకుగల కారణము, శ్రీమాతయు నేనును దీనిని అనుభవమును అనేక వేలసార్లుపొంది, అది ఫలింపచేసిన నానావిధ ఫలములను తెలిసికొనియుండుటచేతనే. ఈ దివ్యశక్తిని గురించిన భావమునకు, తత్త్వశాస్త్రముతో గాని తర్కముతోగాని సంబంధములేదు ; కాని ప్రతియోగియు అనవరతముగా దీనిని అనుభవించుచుండును. ఇది, అతని యోగిక చెతస్సులోని అంశము, అతని అనవరత ఆధ్యాత్మికానుభవము. 28-5-1945

2

ప్రశ్న : నీతోకాని, శ్రీమాతతోగాని అధిక బాహ్యసాన్నిధ్య, పరిచయముల వలన, ఆకాంక్ష, ఆంతరికాభివృద్ధి తక్కువ కాగలవా ?

జవాబు :- అది వ్యక్తిపైన ఆధారపడును; కొందఱు ప్రయోజనమును పొందుదురు; మఱికొందరు పొందజాలరు: అందరకును ఒకే సాధారణ ప్రతిపాదన అన్వయించదు. 18-8-1933

సూక్ష్మ శరీరముపై దివ్యశక్తి ప్రభావము

నీవుకలయని వ్రాసినది, కలకాదు: అది స్వప్నసమాధి యొక్క అనుభవము; అంతరిక సత్తచే తన స్వప్నస్థితియందు గలుగు అనుభవమది. జడతాభావము, చేతస్సు తరలిపోవు చున్నదను భావము, ఇవి శరీరమున కలవాటులేనియు, బలాత్కారముగా పొందు దివ్యశక్తి యొక్కయు అవతరణచే, లేక బలాత్కార భారముచే కలుగునవి. నీకు, నేరుగా భౌతిక శరీరముపై భారము కలుగలేదు. కాని, సూక్ష్మ శరీరముపైన కలిగెను. ఈ సూక్ష్మశరీరమునందే ఆంతరిక సత్తవసించునది; ఈ దీని నుండియే, అంతరిక సత్త నిద్రలోను సమాధిలోను, లేక, మృత్యు సమయమునను బహిర్గమించును. కాని ఈ విస్పష్టానుభవములందు భౌతిక శరీరము, తనకే. ఈ అనుభవము కలిగినట్లు భావించును ; శరీరమునందీ భారముయొక్క ఫలమే, జడత్వభావము. శరీరమంతటిపైన కలిగిన భారమునకర్థమేమన "సమస్త - ఆంతరిక

చేతస్సు కంతటికీ ఈ భారము కలిగెననుట, బహుశః దీనివలన కలుగు ఫలితము, సమస్త చేతస్సును, వేతొక అనుభవమునకు, లేక ఉన్నత జ్ఞానమునకు సిద్ధపఱచు టకేయై యుండును, మూడవ, లేక నాల్గవ వెన్నెముక యనెడి ప్రదేశము" ప్రాణిక స్వభావమునకు, చెందినది: అక్కడ జరుగ వలసిన మార్పు కొఱకు కలిగిన భారమది.

చేతియొక్క బలము, దానిభారము - ఇవి, ఆవశ్యకముగ, నావియేయని అవి సూచించవు, - ఏలయన. ఈ యనుభవము, భౌతిక హస్తము యొక్కగాని, లేక భౌతిక శరీరమునందుకాని కలిగినది కాదు; కాన సత్తయొక్క సూక్ష్మ ప్రదేశము లందు కలిగినవి; అక్కడ శ్రీమాత స్పర్శయు, భారము నాకు గలవానికంటె శక్తి మంతము భారవంతముయై యుండును. ఆతేదీని, శ్రీమాత జ్ఞప్తియందుంచు కొనలేదు; కాని, ఒకరాత్రి, అదేసమయమున, ఆమెను గుఱించి శ్రీమాత గాఢముగా తలంచుచు ఆధ్యాత్మికోన్మీలనమునకు ఆమెయందుండిన యొకానొక అవరోధమును తొలగించు టకు శక్తిని ప్రాదుర్భవింప చేయుచుండెను. ఆమెయందు కలిగిన అనుభవమునకిదే కారణమై యుండును. ఆమె అనుభవమునకు నేను కారణమై యుంటినేని, నేను వెర్వేఱు ప్రజలకు శక్తిని ప్రయోగింప చేయుటకు ఏకాగ్రత వహించిన కాలములో ఆయనుభవము జరిగి యుండవలెను; కాని నాకేదియు స్పష్టముగ జ్ఞాపకము లేదు. ఆమెను గుఱించి నేమ తలంచి, ఆమెకు సహాయము చేయుటకు శక్తిని ప్రయో గించినది నిజమే.

మాశక్తిచే కావింప బడిన పనిని గుఱించి మేముసర్వదా భౌతికముగా తెలిసి కొని యుండవలసిన ఆవశ్యకత లేదు. ఏలయన, పలుమాఱు మేమునిద్రించు నపుడు కాని, లేక మనస్సు బాహ్య విషయములతో వ్యవహరించు నపుడు కాని ఆ కార్యము జరిగియుండును. శ్రీమాత నిద్రను గుఱించి, అది నిద్రయని చెప్పవీలుకాదు; కాని, అదియొక విధఆంతరిక చేతస్సు, ఈ చేతస్సు నందుండి, ఆమె సర్వత్ర ప్రజల తోను, కార్య కలాపములతోను సంబంధము వహించి యుండును, ఆమెచేతస్సు, పని చేయునప్పుడు గల కార్యము, ఆమెకు గ్రాహ్యమే - కాని ఆసర్వమును ఆమె సర్వదా ఆమె జాగ్రత చేతస్సు నందు కాని, స్మరణయందు కాని యుండదు. ఒక వ్యక్తియొక్క చింతన శ్రీమాత యొక్క ప్రవృత్త జాగరిత మనస్సునందు, ఒక ఆహ్వానము వలె వచ్చును,- ఆ వ్యక్తి నుండి ఒక సందేశ రూపమున, సామాన్య,

లేక ఏకాగ్రీ కృత స్థితియందు కాని, ఆ ఆహ్వానము ఆమెకు వచ్చును: అగాధతర ఏకాగ్రీకృతమునందు కాని, లేక నిద్రయందుకాని, లేక సమాధియందు కాని, ఆవ్యక్తి సమీపించి, మాట్లాడుట ఆమె తెలిసికొనును; లేక ఆమెయె ఆవ్యక్తి యొద్దకు పోవును. ఇదిగాక దివ్యశక్తి యెక్కడెక్కడ పనిచేయునో, దివ్యసాన్నిధ్య మక్కడక్కడ యున్నది. 28-9-1936

దివ్యశక్తిని గ్రహించు చున్నానని తెలియకనే దానిని గ్రహించుట

మానుండి నీవు దివ్యశక్తిని అందుకొన లేదనుట అబద్ధము. ఎంతో అధికముగ నీవుదానిని గ్రహించితివి, నీకది తెలియకనే అది జరిగినదని దాని కర్థము: కాని, ఇట్లు అనేకుల విషయమున కూడ జరుగు చుండును. శ్రీమాత పంపు దివ్య శక్తి నంతటిని. సాధకులెవ్వరు కాని పూర్తిగా గ్రహించుట కాని, లేక ఉపయోగించుట కాని లేదు; కాని ఇది, నీకు మాత్రమె అసాధారణ మనిగాక, సామాన్యముగ అందఱకును జరుగునదియే. 29-5-1936

సందర్భానుసారముగ దివ్యశక్తి క్రియాశీలమై యుండును.

దివ్యశక్తి విషయము మఱియొకసారి వ్రాయుదును. సర్వకాలము నందును అది క్రియాశీలమై యుండక సందరర్భానుసారముగ అది పని చేయునని నేను చెప్పితిని. అతిమానస శక్తి మాత్రమే కేవలముగ పనిచేయునది; ఏలయన, విజయమున కవసరమగు సందర్భములనది సృష్టించు కొనును. కాని నేను ఉపయోగించు దివ్య శక్తి అతిమానసిక శక్తికాదు; అది, ప్రస్తుత ప్రపంచ పరిస్థితులలో పనిచేయ గలిగిన దివ్యశక్తి; అట్లని దానిశక్తి తక్కువేమియు కాదు. మూడింటిని తప్ప నావ్యాధు లన్నింటిని నేను బాగు పఱచుకున్నాను. వానిని కూడ, నాకు బాధకలిగించునపుడు, హద్దులోనుంచినాను. ఈ మూడింటి విషయమున నేను పూర్తి విజయము కాంచలేదన్నంతనే, ఇతరమునందు నాకు విజయము లేదనుటకాదు. శ్రీమాత విషయమున. ఇదేశక్తితో, ఇంతవఱకు శ్రీమాత సర్వమును తక్షణమే బాగుపఱచెను. ఇప్పుడామెకు తన శరీరమును గుఱించి యోచించుట కవధిలేదు. దానిపై ఏకాగ్రత యొనరించుటకును ఆమె కవధిలేదు. ప్రస్తుతము వ్యాధియున్నదనుట నిజము; జడపదార్థ విషయమున జరుగుచున్నపోరాటములో నిదియొక భాగము. అయ్యును, శ్రీమాతపైన అధారపడి. ఆశ్రమమునందు అనేకులు వ్యాధిని పోగొట్టుకొనుచుందురు. అందఱు బాగుచేసి

కొన లేకున్న, అది దేనిని ఋజువు పఱచును, లేక ఋజువు పఱచకుండును ? దీని వలన ఋజువగునది. ఏమన, దివ్యశక్తి, ఆశ్చర్య కరముగ, కేవలముగ, తప్పని సరిగ పనిచేయదని మాత్రమే; కాని, అది కొన్ని సందర్భములలో, కొన్ని అవకాశములయందు పనిచేయు ననుట, నిజము. నేనీ విషయమును ఎల్లప్పుడును చెప్పితిని; కనుక ఇందులో క్రొత్తయేమియు లేదు; లేక, యోగసత్యమును నిర్మూలించు విషయము కూడ ఇందులేదు. 6-2-1935

ప్ర :- ఆంతరిక చేతస్సు అభివృద్ధి పొందునప్పెల్ల, వ్యాధి శక్తులు ప్రవేశించునది తెలిసికొనుట సులభమనియు సూక్ష్మ భౌతిక కోశమునందు, వ్యాధి చిహ్నములు అనుభవించి, అది వ్యక్తపడుటకు మునుపె, దానిని నిర్మూలించ వచ్చును, అనియు మీరు చెప్పితిరి, అట్టిచో, మీయొక్క లేక సాధకులయొక్క వ్యాధులను, మీరు నిజముగా చూడగలిగి నపుడు, మేము బాగుపఱచకొన లేకున్నను, మీరు బాగుపఱచుకొనలేరనుటకు, ఎట్లు సమాధాన మిత్తురు ?.

జవాబు :- ప్రతి విషయమును సదా కేవల ఆశ్చర్యకర వ్యాఖ్యానముగ మార్చు మూర్ఖున సేనా ఇది ! శ్రీమాతయొక్కయు, నాయొక్కయు అనుభవము ననుసరించి, వ్యాధులన్నియు భౌతికమును ప్రవేశించుటకు మునుపు సూక్ష్మశరీరము సూక్ష్మచేతస్సుల ద్వారా వచ్చును. దీనియెరుక గలవారు భౌతికమునందు ప్రవేశించకుండ అడ్డుపెట్టగలరు; అట్లు చేయుశక్తిని వృద్ధిచేసికొన గలరు, లక్షలాది సార్లు మేమిట్లు చేసితిమి. కాని, ప్రతిసారి మెమట్లు చేయుదుమని, దాని కర్థముకాదు. మఱియు, ఒకరు గమనించ నపుడు, లేక నిద్రించునపుడు, లేక అధశ్చేతన ద్వారా, లేక, అప్రమత్తుడై యుండనపుడు, అకస్మాత్తు వేగముతో వ్యాధి రావచ్చును, నేను సర్వదా అప్రమత్తుడనై యుందునని ఊహించుదము, నిద్రలో కూడ ఎఱుక కలిగి యుందునని ఊహించుదము, - అయ్యును, నా శరీరము సహజముగనే అన్ని రోగములనుండి విముక్తమని యెట్లు అర్థమగును. నేను చెప్పిన దానికర్థమేమన, అవ్యాధి వచ్చుటకు ప్రయత్నించునపుడు, ఇదియొక ఆత్మరక్షణా బలమని మాత్రమే. ఆత్మ సంరక్షణ శక్తి, కావలసినంత బలమును చేకూర్చుకొనినపుడు, అనేక యోగుల విషయమున జరిగినట్లుగ, శరీరము వ్యాధి నుండి విముక్తమే యగును. అయ్యును, ఈ వ్యవహారిక సత్యము, కేవల సత్యముకాదు. అతిమానసిక రూపాంతరము కలిగినపుడే ఈ కేవల సత్యము చేకూరును. ఏలయన, అతిమానసమునకు

దిగువ, అనేక శక్తులలో, ఈ దివ్యశక్తియు యొక్కటి. దాని కార్యమే, ఈ ఆత్మ సంరక్షణ శక్తి, – అతిమానసము నందు, ఇది దాని ప్రకృతిని అనుసరించిన ధర్మమేయగును. 26–1–1935

వ్యాధిని బాగుపఱచుకొనుటలో దివ్యశక్తిని గ్రహించు సామర్థ్యము

1

మానసిక ప్రాణిక, భౌతిక, చేతస్సులందు, దేనియందు గ్రహణశక్తి అవసరమో దానియందు గల గ్రహణశక్తిని గుఱించియే నెను తెలిపితిని. శ్రీమాత కాని, లెక నేను కాని ఒకానొక శక్తిని పంపుదుము. ఉన్ముఖత లేనిచో, ఆ శక్తి వెనుక త్రోయబడును, లేదా అదియె తిరిగి వచ్చును. (మేము గొప్పశక్తిని వినియోగించనిచో వెనుకకు రాక పోవచ్చును. కాని అది ఉచితముకాదు); కొంత ఉన్ముఖత యుండెనేని, ఫలితము ఆంశికముగనో, నిదానముగనో యుండును, ఉన్ముఖత, లేక గ్రహణ శీలత పూర్తిగ నుండునేని, తక్షణ ఫలితము కలుగవచ్చును. పూర్వము నుండి స్వభావమునందొక అంశమే, అది అగునేని, తక్షణమే, వానిని తొలగించ వీలుపడదు; కాని గ్రహణ సామర్థ్యమున్న చోట, వీనిని కూడ త్వరితముగా బాగుపఱచ వచ్చు. కొందఱు, వ్రాసినంతనే, వారిలేఖ, లేక గ్రంథము చేరక మునుపే, బాగు పఱచు కొనునంతట ఉన్ముఖతను కలిగి యుందురు. 8–6–1933

2

ఆంతరిక సత్త్వమెంతవఱకు జాగృతిని కలిగి యున్నదను విషయముపై గ్రహణ సామర్థ్యము ఆధారపడి యున్నది. లేనిచో, భౌతికావలంబన ఆవశ్యకమగును, (కొందఱికి మేము వారిజాబు చదివిన పిమ్మటనే నెమ్మది కలుగును; మఱికొందఱికి జాబు వ్రాసినంతనే కాని, లేక అదిమాకు చేరకమునుపే కాని, లేక అదిమాకు చేరి మేము చదవక మునుపే, నెమ్మది కలుగును; మఱికొందఱు మానసికముగా తమ విషయమును మాకు తెలిపినంతనే బాగుపడుదురు; విభిన్న దేహస్వభావాలు !)
మార్చి—1935.

వార్త నిర్దోషముగ నుండవలసిన అవశ్యకత

ప్రశ్న :– మీకు గాని శ్రీమాతకు గాని వ్యక్తిగతముగా తెలియని మనుజుని గుఱించి తప్పువార్త మీకు అందింపబడి, అతని వ్యాధిని గుఱించి ఆధ్యాత్మికముగా మీరు పనిచేయ ప్రారంభించుచో, మిరు పంపే సహాయము గురితప్పునా ?

జవాబు :— మేము కావించు పనిని, సహాయమును అందుకొనుట కివ్వబడు వార్త తప్పుగా నుండునేని, అది సందేహమును కలిగించి, స్పష్ట ఫలితమును కలిగించుట సాధ్యముకాదు. ప్రారంభముననే తప్పుగా వార్త వచ్చుచో, మరింత కష్టము. వార్తలు విశుద్ధముగ నుండవలెననుట, అత్యావశ్యకము. 10–6–1935

డాక్టర్లద్వారా దివ్యశక్తియొక్క కార్యము

శ్రీమాతకు గాని, నాకుగాని అలోపథి వైద్యముపైన ప్రత్యేకాభిమానము లేదు. మందులను అధికముగను, తప్పుదారిలోను డాక్టర్లు వినియోగించి, వ్యాధిని నిరోధించుటకు ప్రకృతికి గల శక్తిని, రోగియందు తగ్గించి, అతనికి మేలుచేయుటకు బదులు చెడుపే చేయుదురని, శ్రీమాత తలంచును. ఇతర చికిత్సా విధానముల ద్వారా కంటె, యక్సు అనువాని హోమోపథిద్వారా మేము బాగుగా పనిచేయ గలిగితిమి; సచేతన పరికరములుగా నుండని హోమోపథి డాక్టర్లద్వారా, పనిచేయబడిన మాశక్తి ఇతర డాక్టర్ల ద్వారా కంటె, అధికముగా విజయము పొందియుండక పోవచ్చును.

సాధన - క్రీడలు

1

ఆశ్రమము నందు క్రీడా సేవులు మాత్రమే యుండవలెనని మేము కోరలేదనుట నిజము, ఇది క్రీడా క్షేత్రముకాదు, ఆశ్రమము, క్రీడలు, శారీరక వ్యాయామములు ముఖ్యముగా పాఠశాల పిల్లలకే ఉద్దేశింప బడినవి; కాని వారు కూడ ఆటలు మాత్రమే ఆడరు. చదువులు కూడ చదువవలెను, యదృచ్ఛముగ ఆటలచే వారు ఆరోగ్యము నందును, శిక్షణ నందును, వినయ విధేయత యందును అధిక ప్రయోజనమును పొంది యున్నారు. రెండవ విషయమేమన, యువసాధకులు, క్రీడలయందు చేరవలెనని వారిని బలాత్కరించలేదు. ప్రోత్సహించ లేదు కూడను; ఆటలాడుటకు వారు అనుమతింప బడిరి మాత్రమే; వారు క్రీడా సేవులుగ మాత్రమే ఉండ నుద్దేశింప బడలేదు; వారు చేయవలసిన ఇతరపనులు ముఖ్యమైనవి వారికి గలవు. స్వచ్ఛందముగా నిష్టపడి మాత్రమే క్రీడా సేవిగా నుండుటావశ్యకము; ఇది అతని అభిరుచినిపట్టియుండును. శ్రీమాత చుట్టు నుండు వారిలో అనేకులు - ఉదాహరణమునకు అను X నాతడు, క్రీడాక్షేత్రమునకు పోవలెనని కలలో కూడ తలంచడు; క్రీడలలో పాల్గొనడు; శ్రీమాత కూడ అతడు క్రీడలలో పాల్గొనవలెనని తలంచదు. అట్లే, నీవుకూడ ఆటలలో పాల్గొనని యెడల, నీపై అతృప్తి పడదు. ధ్యానము, అధ్యాత్మికానుభవములు, జీవితము నుండి తప్పించుకొని బ్రహ్మయందు లీనమగు కార్యములలో నిమగ్నులు కావలసిన ఆశ్రమ వాసులకు క్రీడలతో పనయేమి, అని అడుగు దురు. కాని, ఈ సూత్రము, సాధారణ ఆశ్రమముల కన్వయించును. ఈ ఆశ్రమము అట్టి శాస్త్ర సమ్మతమైన ఆశ్రమముకాదు. ఇది, యోగమునందు జీవితమును అంతర్భూత మొనర్చు కొనును, అధ్యాత్మ కార్యములకు వ్యతిరిక్తము కానట్టియు, జీవితము యొక్క ఆది - అంత్య ప్రయోజనములకు ఉపయోగపడు ప్రతి విషయమును, జీవితము నందలి భాగమేగనుక, వీనిని ఈ ఆశ్రమము నిషేధించదు. బ్రహ్మ, ప్రపంచముతో సంబంధమును వదలగా, బౌద్ధమతము దేశమంతట వ్యాపకమై ఆశ్రమములను

సన్యాసుల మతములుగ మార్పుగావించి నపుడు మాత్రమె, శాస్త్ర సమ్మతమైన ఆశ్రమములు స్థాపింప బడుట కారంభమయ్యెను. తత్పూర్వపు ఆశ్రమములు పూర్తిగా నిట్టివికావు; అక్కడ పెంచబడిన బాలురు యువకులు జీవిత సంబంధ కార్యములనేకములందు శిక్షింప బడిరి. ఊర్వశిపురూరవసుల కుమారుడు ఒకానొక ఋష్యాశ్రమమునందు విలువిద్య నేర్చుకొని, అందు మేధావి అయ్యెను; శక్తివంతమగు శస్త్రముల ప్రయోజనము కొఱకు కర్ణుడు గొప్ప ఋషికి శిష్యుడయ్యెను. జీవితమును ఆత్మతో సమన్వయ పఱచుట కుద్దేశింప బడిన మన ఆశ్రమములో, క్రీడలను ఆశ్రమ జీవితమునుండి బహిష్కరించుటకు కారణము లేదు. టేబిల్ టెన్నిసు, ఫుట్ బాల్ ఆటలుకూడ కఠినముగా బహిష్కరింప బడనవసరము లేదు. ఈ దోషారోపణలను ప్రక్కనయుంచి చెప్పుచో ఆడుట, ఆడకుండట, అభిరుచిని పట్టి మాత్రమె యుండగలదు; X అనునాతడు క్రీడాసేవి కానందుకు అతనిపైన శ్రీమాతకు ఆతృప్తి లేనిచో నీపై మాత్రము శ్రీమాతకు అతృప్తి కలిగెననుటకు కారణము లేదు. అందుచే శ్రీమాత నీపై ఈ కారణముగ అతృప్తి పడుననుట అసాధ్యము. అందుచే, నీవేదేని. చేసితివని కాని. చేయలేదని కాని నీనుండి, శ్రీమాత దూరమగు ననుట, ఆధారము లేని ఆయదార్థ వ్యాఖ్యానము; ఏలయన ఆమె అతృప్తిపడు కారణము నీయందేమియు లేదు, ఆమె మనస్సు నందట్టి అసంతృప్తి యెంతమాత్రము లేదు. కొంత కాలముగ, ఆమె మనస్సునందు, అతృప్తికి బదులుగ, నీపైదయ అధికమైనట్లుగ, ఆమె భావోద్దేశ్యములను వ్యక్తపఱచెను. నీ నుండి ఆమె ఆశించిన మార్పంతయు" నీ చైత్యాత్మక, ఆధ్యాత్మిక, పురోగతి యందు నీవు వృద్ధి కాంచవలెనని మాత్రమే,- నీవీవిషయము నందు తప్పి పోలేదు. ఈ విధానము, లేక ఆవిధానము ననుసరించి నీవు మారలేనందున, ఆమెకు అసంతృప్తి కలిగిన దనుట తప్పు భావము; ఇట్లు జరుగుచో నిరంకుశము, నిర్హేతుకము, అగును. ఇంతకన్న వేఱేమియు లేదు. 10-7-1948.

2

ఎవ్వరికికాని క్రీడలయందభిరుచిలేనిచో. వానిలో పాల్గొనవలెనని శ్రీమాత కోఱదు. ఆటలయందుచేరుట, చేరక పోవుట, ఐచ్ఛికముగ నుండవలెనేకాని, చేరనంత మాత్రాన, వారిపై అసహ్యత ఆమెకెంతమాత్రములేదు ; ఆమె అట్టి భావముతో వర్తించుట అసంగతము ; ఆమెకు విశ్వాసముతో సేవచేయుటచే, వారి సేవను గుర్తించి, వారిని ప్రేమతోచూచు వారామె సమీపముననేగలరు. కాని, వారికి క్రీడల

యందు అభిరుచిలేకనో, అవధిలేకనో, వారు క్రీడా క్షేత్రమునకెపుడును పోవుట లేదుగా – ఆ కారణముచేత, వారి నుండి ఆమె మఱలి, వారిని త్రోసిపుచ్చునని నీవు ఉహించగలవా? ఆశ్రమ వాసులకు క్రీడలే ప్రముఖ నిమగ్నతా కార్యములని శ్రీమాత ఉద్దేశించజాలదు; పాఠశాలలోని పిల్లలునుకూడ, వారి శరీరకాభివృద్ధికే ఈ క్రీడావ్యాయామములుద్దేశింపబడియున్నను, వారికవి ముఖ్యమేయైనను, వారుచేయ వలసిన ఇతర పనులు, వారి చదువులు, ఇతరవిలాస కార్యములు, వ్యవహారములు క్రీడలతో సమానమైన ముఖ్యవిషయములు కలవు. వారికికూడ, క్రీడలకంటె ముఖ్యమైనవి. – యోగము ఆధ్యాత్మికాభివృద్ధి, భక్తి, సేవ మొదలగునని కలవు.

నేను "క్రీడలకు కాలము ఖర్చుపెట్టుచుంటినని" నీవు చెప్పుటకుగల అర్థము నాకు బోధపడలేదు. శ్రీమాత కోరికపైన బుల్లెటిన్ పత్రికకు మొదటి సంచిక కొక వ్యాసమున్ను, రాబోవుదానికి మఱియొక వ్యాసమున్ను వ్రాయుటతప్ప, నేనేమిపనియు క్రీడావ్యాయామములకు చేయలేదు. క్రీడా వ్యవస్థకుగాను చేయవలసిన పనినంతటిని శ్రీమాతచేయుచున్నది; పైనుండి సామాన్య పర్యవేక్షణచేతను, దిన మొకసారి ఆమె ప్రత్యక్షసాన్నిధ్యముచేతను క్రీడావ్యవస్థ చక్కబడువఱకు ఆకార్యమును శ్రీమాత చేయవలసినదే. ఆశ్రమముయొక్క ఆమె ఇతర కార్యములందువలెనే, ఈ కార్యము నందుకూడ, ఆమెకు సహాయ్యకముగా నాశక్తిని ప్రయోగింతును. ఇంత తప్ప, క్రీడలకు నేనేమియు నాకాలమును వ్యయపెట్టుటలేదు. 4–3–1949

3

యోగసాధన కత్యవసరమనికాని, లేక శ్రీమాత దయాప్రేమలు సంపాదించుట కనిగాని, ఎవ్వరేని క్రీడలయందు పాల్గొన నవసరములేదు. యోగమునకు యోగమే, ఉద్దేశ్యము, దాని నియమములు, ఉపాయములు దానికికలవు; మఱి క్రీడలు వేఱు; క్రీడాక్షేత్రమునందు అభ్యసించు ఏకాగ్రతయు ధ్యానయోగముకాదు; ఈ ఏకాగ్రత, శారీరక కదలికలను నిర్దుష్టము చేయుటకేగాని, యోగోద్దేశ్యమునకు కాదని శ్రీమాత నీకు స్వయముగా చెప్పినది. 14–3–1949

4

శ్రీమాతకాని, నేనుకాని, యోగమునుండి మఱలి, క్రీడా విషయములందె శ్రద్ధవహించుమనుట సత్యముకాదు; ఆశ్రమముయొక్క ప్రధాన స్వభావమును

మార్చి, దానిని క్రీడా సంఘముగా చేయుట మాఉద్దేశ్యమెంతమాత్రముకాదు. అట్లు మేము చేసినచో, అంతకన్న అవివేక మేమియు నుండదు ; మఱెవ్వరైన నీ కిట్లు చెప్పియుండిరేని, అతడు మతిచెడి, మా భావాన్ని తలక్రిందులుచేయు పిచ్చి ఉత్సాహములోనికి తాత్కాలికముగనైన చొచ్చియుండవలెను. శ్రీమాత నీ కొకసారి స్పష్టముగా. క్రీడాక్షేత్రములోని ఏకాగ్రత, యోగమును గుఱించిన ధ్యానయే కాగ్రతలుకావనియు. భౌతిక వ్యాయామములను గుఱించి మాత్రమే, ఆ యేకాగ్రత చేయబడుచున్నదని నీకు స్పష్టముగా తెలిపియున్నది. ఈ విషయములను వ్యవస్థీకరించుటలో ఆమె నిమగ్నురాలై యున్నదేని – ఈ ఒక్క విషయమునందు మాత్రమే ఆమె నిమిగ్నురాలైయుండుటలేదు – సాధ్యమైనంత త్వరలో దానిని వ్యవస్థీకరించి, ఆ తర్వాత దానియంతట నదియె చక్కగా జరుగునట్లు చేయ నుద్దేశించినది. మిగతి ఆశ్రమ కార్యములన్నింటిని, ఆమె ఇదే విధానము ననుసరించి చేసినది. యోగమును ధ్యానమును అశ్రద్ధతోచూచి, సాధకులు పరుగిడుట, ఎగురుట, మార్చింగు చేయుటలో నేను నిమగ్నుడనై యున్నాననుట అయుక్తము. బుల్లెటిన్‌కు నేనిచ్చిన రెండవ సందేశమునకు విచిత్ర విపరీతార్థము చేసినట్లుతోచుచున్నది. రాజకీయములు, సాంఘికము, లేక మరే ఇతర విషయమును గుఱించి నేను వ్రాసియుండినట్లుగనె, క్రీడలు వాని ప్రయోజనముల గుఱించివ్రాసితిని, రెండవ సందేశములో, ప్రాసంగికముగా నిదేప్రశ్నను తీసికొనుటకుగల కారణమేమన ఆశ్రమములో క్రీడలే ఉండకూడదను దురభిప్రాయమును ప్రజలయందు తొలగించుట అవసరమయ్యెను. సత్తయొక్క సమస్తభాగములను పరిపూర్ణముచేయుటలో, శరీరము, దాని పరిపూర్ణతయు కూడ నొక భాగమే కనుక, క్రీడలుకూడ మానవుని ఇతర క్రియాకలాపములతో పాటు ఆశ్రమములో అవసరమని చెప్పుటకే వివరించితిని. పృథ్విపై దివ్య జీవితము, దివ్యశరీర ధారణ, సమస్త సత్త ఉన్నత తమ భూమిక కారోహణ, ఆత్మయొక్క పరికరములన్నియు పరమ పరిపూర్ణతచెందుటకు, యోగమువలన మాత్రమే నెరవేరునని, స్పష్టముగా తెలిపితిని. మానవ – భౌతిక విధానములచే – క్రీడల వంటివానిచే – పరిమిత – సందిగ్ధ – మానవ పరిపూర్ణత మాత్రమే కలుగగలదని నేను స్పష్టముగా తెలిపితిని. ఈ యన్నింటియందును, అతి మనస్సులోనికి దుముకుటకు క్రీడయొక సాధనమని సూచించు భావమేమియులేదు ; లేక అతి మనస్సు క్రీడా క్షేత్రములోనికి మాత్రమే అవతరించునేకాని మరెక్కడను కాదని, మఱి అట్లే క్రీడా క్షేత్రములోనున్న వారే దానిని అందుకొనగలరను భావముకూడ ఎక్కడనులేదు. ఇదియే నిజమైనచో, నాకు వేరు అవకాశముండదు గనుక, నాకిది

యంతయు ప్రతికూల ఆశాభావమేయగును। వాతావరణమంతయు ఇట్టి దురభిప్రాయములతో కూడియున్నది గనుక, వీనిలో కొన్నింటిచే నీవును క్లిష్టపడితివి గనుక, ఈ విపరీత భావనలను తొలగగలవను ఆశతో నేనీయంతయు వ్రాయుచున్నాను.
27-4-1949

5

నీవు క్రీడలయందు పాల్గొనుట, లేక వానిపై నిష్టపడుట, వానినేవిధముగనో అంగీకరించుటకు మేము బలాత్కరించుచుంటిమనుట, ఇట్టి నీ భావమునకు అధారము లేదని నీవు తప్పక తెలిసికొనియుండవలెను. నేనెప్పుడును నా జీవితమునందు క్రీడాసేవిగ నుండి యుండలేదు. ఇంగ్లాండులో క్రికెట్ ఆటను దర్శించితిని, బరోడా క్రికెటి సంఘమనందు ఆటయందు పాల్గొనని సభ్యుడుగా నుంటిని. ఇంతతప్ప క్రీడలతో నా జీవితమునందెట్టి సంబంధములేదు. మద్రాసు మల్లయోద్ధులు, నేను బరోడాలోనున్నపుడు నాకు ఆరోగ్యమే యుండినను నా దుర్బల శరీరమునకు బలమునిచ్చుటకుగా దండాలు బస్కీలు నేర్చుకొనియుంటిని. కాని వీనికింతకన్న, అధిక విలువను నేనిచ్చియుండలేదు. అనవసరమనితోచినంతనే, వానిని విసర్జింతిని. వీనిని అంగీకరించుటకాని, విసర్జించుటకాని, నా దృష్టిలో యోగమునకు సంబంధించిన విషయముకాదు. వీనిపై నీ అసూయత, ఇతరుల అభిలాష. సాధనకు నిన్నుకాని, వారినికాని అధికయుక్తులుగా కాని, లేక అయుక్తులుగాకాని చేయవు; అందుచే, నీవు వీనియందు పాల్గొనునట్లు నిన్ను బలాత్కరించుటకు, లేక మేమట్లు బలాత్కరించుచుంటిమని నీవు ఊహించి నిన్ను నీవు పీడించుకొనుటకు, కారణములేదు. ఇట్టి విషయములందు ఇతరులకువలెనే, నీకు కూడ పూర్ణస్వేచ్ఛకలదు. 28-4-1949

6

ఆవశ్యకమైనది దైవానుభవ మొక్కటే; ఇందుకు తోడ్పడుటకు సహాయపడునంత వఱకే, ఇతర మంతయు ఆవశ్యకము. లేక, దైవానుభవము కలిగిన తర్వాత, దానిని వ్యాపకముకావించి, అభివ్యక్తము పఱచునంత వఱకె వాని ఆవశ్యకత. నా యోగముయొక్క పూర్ణార్థము, ప్రయోజనము, ఏమన దైవకార్యము కొఱకు జీవితమునంతటిని వ్యవస్థీకరించుట, లేక దైవమును అభివ్యక్తపఱచుట మొదట కార్యము, దైవానుభవమును పొందిన వ్యక్తులు సమిష్టి సహజ జీవనసిద్ధికి ఆవశ్యకమగు వ్యష్టి సమష్టి సాధన రెండవది. ఇట్టి గమ్యమునకు ప్రపంచము

పురోగమించుటకును దివ్యప్రకాశమునందు జీవించుటకునుగా సహాయపడుట. కాని, దైవానుభవము మొదటి ఆవశ్యకత : దీని చుట్టూ, మిగత దంతయు అధిగమించును; ఏలయన, ఇదిలేనిదే, మిగత కంతటికి అర్థములేదు. శ్రీమాతకాని, లేక నేనుకాని దీని స్థానమున మఱిదేనిని యుంచుటకుగాని మఱితరదేనికిగాని శ్రద్ధయిచ్చి దీనిపై అశ్రద్ధవహించుటకుకాని మేము కలలోకూడ తలంచలేదు, అట్లు తలంచజాలముకూడ. శ్రీమాతయొక్క దినదిన కార్యమునందధిక భాగము, సాధకులేదోవిధమున ఈ గమ్యమును చేరుటకు సహాయపడుటకే వినియోగింపబడినది ; మిగతకాలములో అధిక భాగము ఆశ్రమ కార్యమునందు వినియోగింపబడినది : ఏలయన ఆశ్రమ పని నిలిచి పోకూడదు, దానియందు అశ్రద్ధ వహించకూడదు, — ఇదియును దైవకార్యమే కదా, వ్యాయామశాల, క్రీడాక్షేత్రము, ఈయన్నింటి విషయమున, ప్రారంభము నుండి, శ్రీమాత వీనికిగల స్థానమును స్పష్టపఱచినది : ముఖ్య విషయముల స్థానమున సహకారికాగల విషయములను నుంచునంతటి దుర్బల కార్యమును శ్రీమాత ఎప్పుడును చేయలేదు. 4–4–1950

7

ముఖ్యవిషయమును వివరించుటకుమునుపు దానితో సంబంధముగల వేఱు విషయమును నేను విశద పఱచవలెను ; అవి బుల్లెటిన్‌లోని సందేశములు లేక వ్యాసములు ; ఏలయన ఈ సందేశములలోని విషయములు, ముఖ్యముగా దివ్య శరీరమును గుఱించిన నా భావనలు నీ మనస్సునందు కష్టమును, సందిగ్ధమును, లేక వైమనస్యతను కలిగించినవి. మొదటి వ్యాసమునందు, క్రీడలు ఆశ్రమ కార్యకలాపమునందెట్లు ఎందుకు చేర్చబడినది వ్రాసితిరి ; అందులో క్రీడ, సాధన కాదనియు, విషయముల క్రింది చివరకు సంబంధించనవి మాత్రమే అవియనియు, కాని, అవి వినోద, ఉల్లాస, ఆరోగ్య పరిపోషణలకు మాత్రమే గాక, శరీరము యొక్క ఉన్నతతర నైపుణ్యతకు, కొన్ని శక్తులు గుణముల వృద్ధికి శరీరమునకు మాత్రమేగాక, మానసిక శక్తుల ఉద్దీపనము శిక్షణ నైతిక స్థితులను పోషించుటకును, ప్రయోజన పడునని ఆ వ్యాసమునందు తెలిపితిని; కాని ఈయన్నియు, ఇతర విధముల పోషింపబడ వీలున్నదనియు, ఈ విధ ప్రయోజనమునకు పరిమితికల దనియు తెలిపితిని. క్రింది చివరనుండి అవలంబించే సహజ సాధనల పరిమితులను దాటి పోవుటకు మార్గము యోగసాధనయే ఉపాయము. ఈ విషయమున సందిగ్ధమున కవకాశములేదు ; కాని శ్రీమాత క్రీడలకు సంబంధములేని ఇతర విషయము

లను గుఱించి వ్రాయుమని చెప్పుచు, దివ్యశరీర పరిణామావకాశములు అనునట్టి విషయములను సూచించెను ; అందుచే, ఆ విషయమును గుఱించి వ్రాయుచు, అతిమనస్సు, సత్య-చేతస్సు అను వానిని గుఱించి, క్రీడలకెంత మాత్రము సంబంధము లేని వానిని గుఱించి వ్రాసితిని, దీని ఉద్దేశ్యమేమన, వ్యాయామశాలలోని సంభవములను గుఱించి మాత్రమేగాక యేదో ఉన్నతతర, అధికతర మనోహర విషయములను గుఱించి పాఠకులకును, తదితరులకును సంతుష్టకరముగా నుండగలట్లు వ్రాయుట. దివ్యశరీరమును గుఱించి చెప్పినపుడు దూరకాలములో అధ్యాత్మశక్తితో శారీరక - భవిష్యత్పరిణామముచే, సాధ్యముకాగల విషయములను, నేఊహించిన విధముగ తెలిపితిని : కాని, ఇవి స్పష్టముగా, ఈ బాధ్యతలు సమీపకాలములో కాని తక్షణమేకాని సిద్ధించునవికావు. ఈ కార్యమును ప్రారంభమునుండి మొదలిడవలయు ననియు, ప్రక్కదారిలో ప్రయత్నించవలసినవి గాదనియు, స్పష్టముగనే తెలిపితిని. ఇప్పటిలోగల పరిమితులను నేను బహుశా నొక్కి చెప్పియుండవలసినదేమో; కాని దానిని గుఱించి నేనిప్పుడు స్పష్టపఱుచవలెను. ఏలయన, నా ప్రయత్నముల యొక్క మొదటి ఉద్దేశ్యము, పృథ్విపై ఆధ్యాత్మిక, జీవితమును స్థాపించుట ; అందుకుగా. మొదటి ఆవశ్యకత సర్వదా దైవమును అనుభవించుచేయగును. అపుడు మాత్రమే. జీవితము ఆధ్యాత్మీకరింపబడగలదు. అపుడు మాత్రమే నేను చెప్పునట్టి దివ్య జీవనము సాధ్యమొనరింప బడగలదు. దివ్య శరీరము అని చెప్పబడగలదానిని సృష్టించుట రూపాంతర కార్యమునందొక భాగముగా దూరకాలములో జరుగగలవని, ఈ ఊహాగానములలో దర్శింపబడిన దివ్య శరీరము, దూరకాల పరిణామ ఫలితముగ మాత్రమే సంభవించగలదు ; దీనిని గుఱించి ఎవ్వరు భయపడవలసినది కాని పెడదారిన పోవుటకాని అనవసరము. ఎప్పుడో కేవల దూరకాలములో సత్యముకాగల నొక భ్రమగనె దీనిని భావించ వచ్చును.

ఇక నీ లేఖలోని ముఖ్యవిషయమును గుఱించి నేనిక చర్చింతును. శాశ్వతముగా క్రీడలపైననే శ్రీమాత ఏకాగ్రతకావించినదనియు, సాధనకు ఆధ్యాత్మిక ప్రయత్నమునకు సంబంధించిన వానినుండి మఱలిన దనియు చెప్పుట యొకమిథ్య ; అందులో సత్యములేదు. ఆమె స్వీయ శారీరక వ్యాయామమునకుగాను క్రీడా క్షేత్రమున వినియోగించు రెండు మూడు గంటలు సాయంత్రమునందు తప్ప, మిగత దినమంతయు, ఉషఃకాలము మొదట రాత్రి చాలభాగమువఱకు, ఇతరుల సాధనకు

సంబంధించిన, ప్రణామము, ఆశీర్వాదములు, ధ్యానము మెట్లపైన ఇతర స్థలముల లోను సాధకులను కలియుట, ఒక్కొక్కసారి రెండుగంటల కాలము తెరపిలేకుండను. వారు చెప్పునది వినుచు, సాధనను గుఱించిన ప్రశ్నలు, వారి పనులను గుఱించిన ఫలితములు, వారిస్వంత విషయములు, వారి ఫిర్యాదులు, తగాదాలు, కొట్లాటలు, తీర్మానించి చేయవలసిన ఇతర విషయములు, – ఈ అంత్యము లేని ఈ పట్టిలోగల కార్యములనన్నింటిని ఆమె చేయుచున్నది ; ఇవిగాక సాధకుల జాబులకు, ఆశ్రమ డిపార్టుమెంటులు ఆశ్రమ కార్యములను గుఱించిన వారి రిపోర్టులు, బయటివారితో సంబంధముగల పనులు, వారి కష్టములు, వారి తగాదాలు. ముఖ్యముగా తీర్మానించవలసిన ఇతర పనులు, వీని నన్నింటిని ఆమె చూచుకొనును. ఈ కార్యములన్నియు క్రీడలకు సంబంధించినవికావు ; సాయంత్రము కొంత కాలము తప్ప, మిగతకాలములో క్రీడలను గుఱించి, ఆమె ఆలోచించుటయైనలేదు. అందుచే, సాధకులను, వారి సాధనను నిర్లక్ష్యపఱచినదనుటకు, క్రీడా విషయములందే ఆమె నిమగ్నురాలై నదనుటకు, నన్నుకూడ ఆదే విధానములోనికే దింపిన దనుటకు, కారణములేదు. ఈ సంవత్సరము డిశంబరు 1, 2, తేదీలకు ముందుమాత్రము, ఆమె సాంస్కృతిక ప్రణాళికయగు "భవిష్యద్దిశకు" అను నాటకము, నాట్యములు, "సావిత్రి"నుండి "ప్రార్థనలు ధ్యానము"నుండి పఠనములు,–ఒకటవ తేదీయందు జరిగిన వీనికిని, క్రిడాంశములు, ఘటనలుగల రెండవతేదీ ప్రణాళికకు, ఈ రెండు రోజులు వానికి అధిక కాలము వినియోగపఱచినది. వీనిని గుఱించి కూడ, భవిష్యత్కాలములో ఆమె ఈ విధానమునే నిత్యజీవితముగా మార్చి, ఆశ్రమజీవితమునందు, ఆధ్యాత్మిక జీవితాంశములేకుండ పోవుననికాని, క్రీడాదేవతకు దేవత్వాపాదనము కావింతురని కాని విర్ణయించుటకు కారణములేదు. ఈ భావమును వెల్లడించినవారున్ను, ఇకమీదట, అందరు క్రీడలలో పాల్గొనక తప్పదని చెప్పినవారును, సత్యదూర భ్రమలనే సేవించిరి. ఇపుడు, ఈ కార్య ప్రణాళియందుగల సంక్షోభ యంతయు ముగిసిపోయి, డిశంబరు రెండవతేదీ తర్వాతనుండి విషయములన్నియు యథాస్థితికి వచ్చినవి ; క్రీడాక్షేత్రమునందలి కార్యకలాపములు సాధారణ దినముల కన్న తక్కువైనవి. భవిష్యత్తునుగుఱించి, నీవు "ఒకసారి జరిగినది, ఎల్లకాలము జరుగదు," అను సామెతను జ్ఞాపకముంచు కొనుము,

కాని, క్రీడాపరత ప్రతి సాధకునిపై బలాత్కారముగ విధింపబడుననియు, అదిలేనిది, శ్రీమాత కృపకాని, సానుభూతికాని యుండదనియు నగు నిష్కారణ

భావము, ఇంకను వాతావరణమునందున్నది. అందుచే ఘంటాపథముగ నేను మఱల మఱల చెప్పునదేమన, - ఇదివఱకే ఈ భావము ఉదయించి నపుడే చెప్పి యున్నాను - మఱల చెప్పుచున్నాను, అతి మనస్సు, క్రీడాక్షేత్రమున అవతరించ నున్నదనియు, అక్కడ నున్నవారికి తప్ప మరితరత్ర నున్న వారికెవ్వరెవ్వరికిని. ఈయబడదు. అందుచే నేనుకూడ దానిని అందుకొనజాలను. అనుటను గుఱించి, అప్పుడు చెప్పినట్లువలె, మఱల ఇప్పుడుకూడ చెప్పునదేమన, శ్రీమాత కట్టిభావ మెపుడును ఉండియుండలేదు, అందులకు కారణముకూడలేదు. నీకుగాని, మరెవ్వరికి గాని, క్రీడల యందభిరుచిలేనిచో, వాని యందు మీరు పాల్గొనుట కామె కిష్టములేదు. క్రీడాక్షేత్రములో అడుగుకూడ పెట్టనివారు, ఆమెయొక్క కృపను పొందువారు. శ్రేష్ఠ. అమూల్యా సేవకులు, ఆమెకు కేవల సన్నిహితముగ నుండు వారు అనేకులు కలరు. అందుచే క్రీడలయందిష్టము లేనివారెవ్వరుకాని, క్రీడలలో పాల్గొనక పోవు టచే, ఆమె దయా సానుభూతులను కోల్పోవుటలేదు. ఈ విషయములు వ్యక్తిగత భావములేకాని, మఱేమియుకాదు. శ్రీమాత దృష్టియందు క్రీడ ఇప్పటిలో ప్రాముఖ్య ముగనున్నదని, సాధనకది అత్యవసరమను భావము ఎవ్వరైన చెప్పకున్నను. చెప్పినను, ఈ భావన అత్యంత-అయుక్తము. 6-12-1949

మానవ పఠన సంస్థయొక్క ప్రచురణములు

1. శ్రీ దివ్యమాత : శ్రీ మాతయొక్క 90 వ జన్మదిన సంచిక
2. శ్రీ మాతారవిందుల గురించి శ్రీ అరవిందుల ప్రవచనములు
3. శ్రీ అరవిందులను గురించి శ్రీ మాత ప్రవచనములు
4. అగ్ని కుండము—శ్రీమాత
5. శ్రీ మాతృ వాక్కులు 4-వ మాల
6. భారతదేశమును గురించి శ్రీ మాత ప్రవచనములు
7. Sapphires of Solitude (Poems in English) by Dr. V. Madhusudan Reddy,
8. Sri Aurobindos' Philosophy of Evolution by Dr. Madhusudan Reddy
9. The Flame of Truth : Edited by Prof. V. K. Gokak and Dr V. Mandhusudan Reddy
10. History As The Future by Sisir Kumar Mitra

మానవ పఠన సంస్థయొక్క త్రైమాసిక పత్రికలు

1. New Race (in English)
2. సువర్ణ యుగము.

ఈ గ్రంథములను కావలసినవారు ఈక్రింది అడ్రెసుకు వ్రాయగలరు.

ప్రచురణ శాఖా మేనేజరు
మానవ పఠన సంస్థ
ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయ క్యాంపెస్
హైద్రాబాదు - 7